

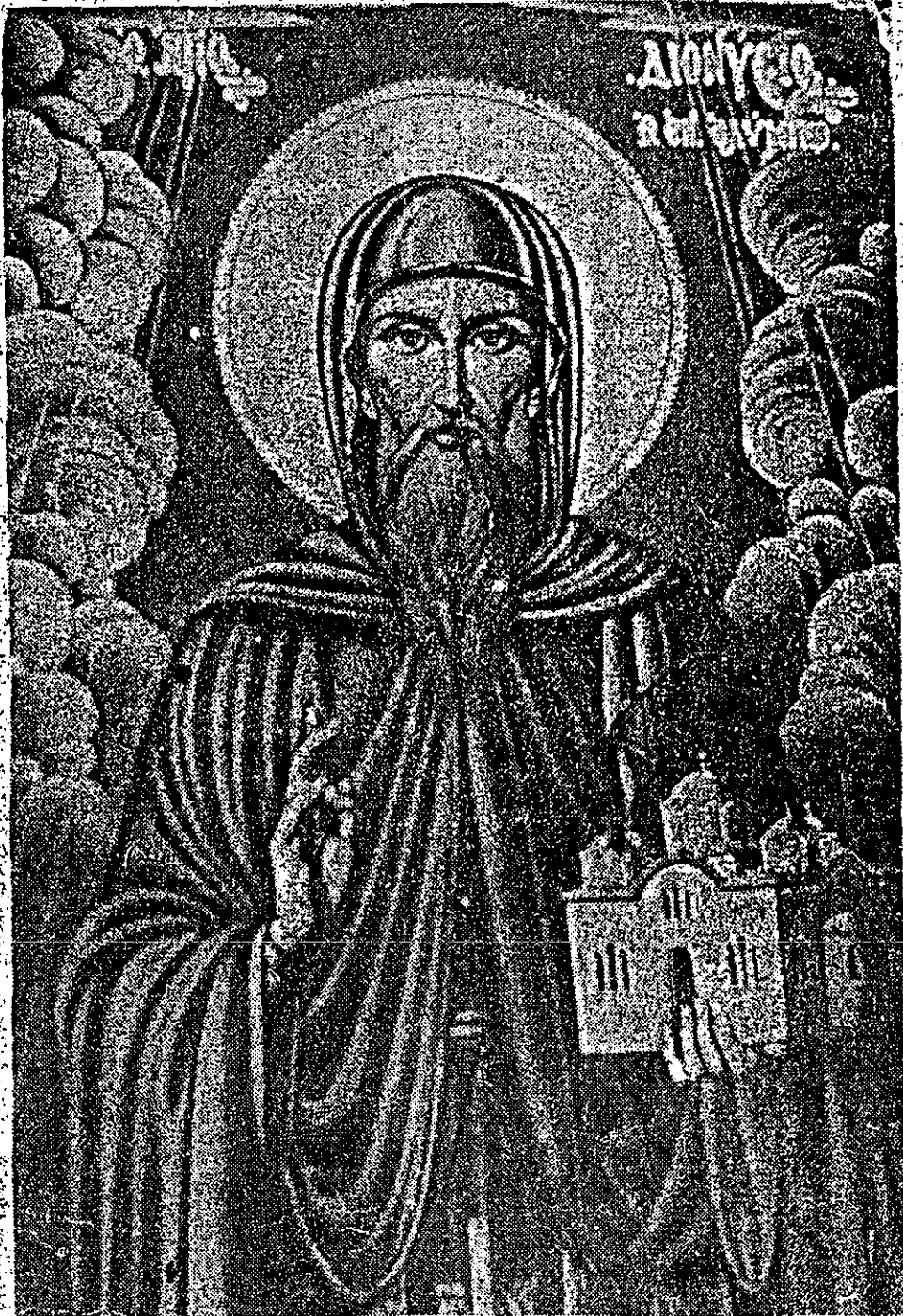
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

23

ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Ο ΕΝ ΤΩ ΟΛΥΜΠΩ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
23 (ΚΓ)

ΜΗΝΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ, ΚΓ'

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ, ΤΩ, ΟΡΕΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἴστωμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων περιπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, Διονύσιε πάτερ, ὑπέδυσ ἐν τῷ γνόφῳ δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγμασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας ψυχὴν καὶ ἔννοϊαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, Διονύσιε τρισμάκαρ προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα, ἐν τῷ Ὀλύμπῳ φωστήρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγειρῶ ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως Τριάς ἡ ἀναρχος, ἐν σοὶ γὰρ ἀνεφάνη, ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει, Ὅσιε τρισμάκαρ τρισάκτινον φῶς, ἔνθα νῦν κεκαλλώπιστα, ὁ πανσεβάσμιος οὗτος θεῖος Ναός, ἐν ᾧ ἐστῶτες ἀγαλλόμεθα.

Τὸν ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου δεῦτε τιμήσωμεν τὸν ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει, ἀναλάμψαντα μέγαν, τὸν θεῖον νῦν

φρουρόν τε ἡμῶν τῶν πιστῶς, ἐκτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ, τὸν Διονύσιον τοίνυν τὸν παμφαῆ, τὸν πρεσβεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ Διονύσιε, σὺ ἄλλος Ὁ Ἡλίας ὤφθης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, ἕως οὐ καὶ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ ὄρει ἐλθὼν, ἐλλαμψας ὡς ἀστὴρ φαεινότητος· ἐν μέσῳ δὲ τῶν δύο αὐτοῦ μεγίστων κορυφῶν, ἔνθα τὸ κάλλιστον καὶ κρυερὸν ὕδωρ, μετ' ἤχου σφοδροῦ κατέρχεται, τῇ ὄψει τῶν ὄρων ὁμένων θελήχθεις, τὴν τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος Μονὴν ἰδίαις χερσὶν ἐπηξας, καὶ πληθὸς τῶν Μοναστῶν συνήθροισας, ἦτις ἐσύστερον μεγίστη, παρά τινων εὐλαβῶν ἀνφοδομήθη· ἐν ἧ καὶ ἡμεῖς νῦν οἱ εὐτελεῖς δοῦλοι σου ἐστῶτες ὑμνοῦμεν τὸν Τρισυπόστατον Θεόν, ἀλλ' ὃ Πατέρων τρισόλβιε, καὶ ἡμῶν ἀντιλήπτορ μέγιστε, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων ἀεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχου-

σα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θρι-
αμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει,
ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ
Διονύσιε.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θά-
νατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ηρθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν τῷ Ὀλύμ-
πῳ ὄρει, καὶ συνεκράθης μάκαρ,
ἀμέσως τῇ Τριάδι, Διονύσιε παγκόσμιε.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θε-
λήσει σφόδρα.

Φέρων ἐν ταῖς χερσί, σοῦ Πάτερ
τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαι-
μόνων, φαντάσματα τελείως, Διονύσιε
ἠφάνισας.

Δόξα, ἦχος β'.

Οσιε Πάτερ Διονύσιε, ἐκ βρέφους
τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας,
ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος ὄρει, ἐκεῖθεν ἀπά-
ρας καὶ ἐτέροις ὄρεσι, τῷ κρύει καὶ
τῷ παγέτῳ πιεζόμενος, μᾶλλον δὲ ἐν
τῷ Ὀλύμπῳ τῆς Θετταλίας ὄρει, πολ-
λῶν ψυχῶν ὠφελείας ἕνεκα θαυμα-
τουργὸς ἀναδειχθεὶς, ὄργανον γέγο-
νας τοῦ ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ'
αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέρ-
γειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους κατα-
φρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θεῷ φω-
τὶ καθαρώτερον ἔλλαμπόμενος, φώτι-
σον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, τῶν πιστῶς
σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. . .

† Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι
Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνε-
δείχθης θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Διονύ-
σιε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ,
οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις
τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πιστεὶ προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δε-
οκῶτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφα-
θῶσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ
ἴσιν ἰάματα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθειξαμένου. . .

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ, ΕΣΠΕΡΙΝῶ,

Τὸ μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα. Ἰστώμεν στίχους ἢ καὶ ψάλ-
λομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ανδρειοφρόνως τελέσας τὸν τῆς
ἀσκήσεως, δρόμον καὶ νῦν μετέ-
στης, πρὸς τὸν ἄπονον βίον, ζωῆς τῆς
ἀκηράτου ἐν ἡ ἀληθῶς, τῇ Τριάδι πα-
ρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων αὐτῇ
σοφῆ, Διονύσιε θεσπέσιε. (δίς).

Σὺ τὰ ἐπικηρα πάντα λόγῳ παρεῖ-
δες ὁμοῦ· ἐκ βρέφους γὰρ τὴν τού-
των κατεφρόνησας δόξαν, προσέδρα-
μες ἐμφρόνως τῷ πάντων Θεῷ, ὡς
διψῶσά τις ἔλαφος· ὅθεν ναμάτων ἐκεῖ-
θεν ἐμφορηθεὶς, καὶ ἡμῖν μετάδος ἁγίε·

Πλάτινα τέρπου καὶ χαῖρε ἐκ σοῦ
γὰρ ἦνθησεν, ὁ ἐν πατράσι θεῖος
Διονύσιος πάλαι· τὰς κύκλω δὲ προ-
σκάλει κώμας σὺν σοί, ἑορτάσαι τὴν
ἐνδοξον, καὶ φωτοφόρον ἡμέραν τῆς
ἑορτῆς, νῦν δ' ἀπόθου τὴν κατήφειαν.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ολος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυ-
ρίῳ αὐτῷ ἠκολούθησας, ἐν ὑστέ-

ροισ Ὅσιε Διονύσιε, τῆς φωνῆς τούτου γὰρ νουνεχῶς ἐνδοξε, ἐπακούσας τὰ προσόντα σοι, πάντα διένειμας πένησι καὶ τούτῳ προσέδραμες, σαρκὸς ἀποσεισάμενος, βάρος ἐπαχθὲς καὶ δυσήνιον, ὄθεν τῆς ἀλήκτου, μετέσχες εὐφροσύνης τοῦ Χριστοῦ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (δὶς).

Ο λην σου τὴν ἔφειν, πρὸς τὸν Θεὸν κεκτημένος, σαρκὸς ἔξω γέγονας, καὶ παθῶν ἀνώτερος Διονύσιε, τὸν Σταυρὸν ἄρας γάρ, τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, ἐκ ψυχῆς αὐτῷ προσέδραμες τὰ δικαιώματα, τούτου ἐκπληρῶν καὶ ἐντάλματα, διὸ πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, ἦρθης εὐφροσύνην σαφέστατα, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε δεόμενος Θεοῦ, τοῦ τὴν ἀγίαν καὶ ἐνδοξον, μνήμην σου δόξασαντος.

Π ᾶσαν ἠδυπάθειαν, ἐκ σῆς ψυχῆς ἀπορρίψας, κοσμικῆς συγχύσεως, σεαυτὸν ἐμάκρυνας παναοίδιμε· τῶν παθῶν ρίζας γάρ, ἐκτεμῶν Ὅσιε, τῆς Τριάδος οἶκος γέγονας, ἢ καὶ τὸ τέμενος, ἠγειρας τουτὶ τὸ πανέντιμον, διὸ καὶ τῆς ἐλλάμψεως, ταύτης συμμετέσχες ἐκάστοτε, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου, τελούντων τὴν σεπτὴν σου ἐορτήν, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, Πάτερ Διονύσιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄ εὔτε τῶν φιλεόρτων τὸ σύστημα, τὴν σεβάσμιον ἐορτὴν καὶ ἐτήσιον πανήγυριν Διονυσίου τοῦ Θεοφόρου, ἀνευφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις ἀστήρ φαινότατε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Θεόσοφος ρήτωρ· χαίροις Πλατίνης τὸ καύχημα, καὶ τοῖς ἐν Ὀλύμπῳ Πατράσιν ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Θετταλίας κραταίωμα φαιδρὸν, αἰσχύνην οὖν ἀναλάβετε τὰ τῶν ἑτεροδόξων συστήματα, οὕτως ἀναιδῶς ἀναισχυντοῦντα, διαβάλλοντα τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν, ὡς ἄγονον· ἀγιωσύνης ταῖς τοῦ σφῶν αὐτοῦ κορυφαίου ἀραις· ἰδοὺ γὰρ μάρτυς ἀψευδῆς μετὰ Θεόν, ὁ προκείμενος ἡμῖν εἰς εὐφημίαν Διονύσιος ὁ πανθαύμαστος,

καὶ Ἰάκωβος ὁ ἐν Τρεβεκίστῃ τῆς Αἰλίας διαλάμπας, καὶ Δαμιανὸς καὶ ἄλλοι· οὗτοι γὰρ ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ λάμποντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτὸς ἦχος.

Τ ἦν τῶν παρθένων καλλονὴν καὶ τῶν πατέρων κλέος, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἄρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὃ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις παρθενομήτορ Ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς καὶ πύλη ἐπουράνιε, χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἢ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πάνσεμνε· χαίροις τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως· διὸ μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ ἐλλείπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἴσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα

Κεφ. ἰκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ Γ' 1. **Δ** μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εἶδεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσι-οις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α΄. **Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν
 Ε΄ 15. **Κ**υρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φρον-
 τὴς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήπον-
 ται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ
 διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου,
 ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ
 βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται
 πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλο-
 ποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.
 Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ
 περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκρι-
 τον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσι-
 ότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς
 ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσ-
 μος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσον-
 ται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς
 ἀπὸ ἐδύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκο-
 πῶν ἀλουῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
 πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι. Ἄγα-
 νακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, πο-
 ταμοὶ δὲ συγκλείουσιν ἀποτόμως, ἀν-
 τιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ
 ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρη-
 μώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ
 κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυνα-
 στῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύ-
 νετε, μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς·
 ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆθος, καὶ
 γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι
 ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν,
 καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα

Κεφ. Δ΄. **Δ**ίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν
 Δ΄ 7. **Ἄ**ναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον
 οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν
 μεμέτρηται· πολιά δὲ ἔστι φρόνησις
 ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκη-
 λίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡ-
 γαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
 μετετέθη· ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ
 σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ
 ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος
 ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπι-
 θυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τε-
 λειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους
 μακροῦς, ἀρεστῇ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
 αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου

πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ
 νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ
 τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
 ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
 ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λίθην

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α΄. Εὐγενίου

Ενώσει θεία καθόπλισον ἡμᾶς ἡ Τρι-
 ᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν
 δόξῃ ἐλλαμφθῆναι τῇ σῆ, καὶ πνεύμα-
 τι φαιδρυνθῆναι ἀγαλλιᾶσεως, ἵνα τὰ
 σὰ πανταχοῦ κηρύττωμεν· μεγαλεῖα· καὶ
 ὡς οἰκονόμοι τῆς χάριτος πιστῶς πι-
 στοί, τὸ δηνάριον ἀποληψώμεθα, ἐν τῇ
 τῶν ἔργων ἀποδόσει, παρὰ σοῦ τοῦ
 ἀθλοθέτου Θεοῦ, εὐχαῖς τοῦ σοῦ θε-
 ράποντος Διονυσίου, τοῦ ἀμέμπτως τὸ
 κατ' εἰκόνα διαφυλάξαντος, καὶ τὰς
 γραμμάς σώας τοῦ πρωτοτύπου καὶ
 ἀπαραχαράκτους· καὶ νῦν ὡς θέσει Θε-
 ὸς, σοὶ τῷ φύσει παριστάμενος Θεῷ,
 πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς νῦν
 καὶ τῆς μελλούσης ἐκφυγεῖν ἀνάγκης
 καὶ περιστάσεως, καὶ ἡμᾶς τῶν τοιούτων
 ἀξιωθῆναι γερῶν, παρὰ σοῦ τοῦ φιλαν-
 θρώπου Θεοῦ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος β΄

Θεῖος ἔρωσ ἐκ νεότητος, σοῦ τὴν
 ψυχὴν κατέτρωσε Διονύσιε Πάτερ·
 ἀναβάσει γὰρ ἱεραῖς αὐτὴν καταφαι-
 δρύνας, κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἐμφρό-
 νως παρεῖδες, τοῦ Σταυροῦ δυναμού-
 μενος ἰσχύϊ, ὃς τις καὶ νηπιάζοντι
 τοῖς γεννήτορσιν ἐφαίνετο τοῖς σοῖς.
 Ὅθεν τῶν κοσμικῶν ἐπαναστὰς θορύ-
 βων, ἰσχὺν κατὰ δαιμόνων εἴληφας ἐκ
 Θεοῦ, σημειοφόρος γενόμενος, καὶ νῦν
 πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ἁγιώτατε.

Ἦχος δ΄ αὐτὸς.

Τὶς ἰσχύσει πρεπωδῶς ἀνυμνῆσαί σε
 Πάτερ ἡμῶν; δυνάμει γὰρ τοῦ Σταυ-
 ροῦ περιφραχθεὶς, τῶν δαιμόνων τὰς
 ἐνέδρας οὐκ ἔπτηξας, ἀλλ' ἀκλινεῖ γνώ-

μη τούτων τὰς φάλαγγας διώλεσας, καὶ ὁσίως τὸν δρόμον ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις τῶν ποθουμένων σοι. Διὸ παρρησίαν πεπλουτηκῶς πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα, αἴτησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ' αὐτὸς.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τὸν κλεινὸν Διονύσιον, τὸν τῆς Θεσσαλίας πολιοῦχον, καὶ τῶν μοναζόντων τὸ ἔρεισμα. Οὗτος γὰρ ἀνεδείχθη τῶν δαιμόνων καθαιρέτης, τὰς αὐτῶν παγίδας ἄριστα περιτρεψάμενος, τὸν τῆς ἀσκήσεως τελέσας δρόμον, καὶ τῶν παθῶν τὰς κινήσεις καταβαλὼν, πρὸς ὃν καὶ βοήσωμεν. Ὅσιε, Πατέρων ἀγλαΐσμα τερπνότατον, ὡς τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ διηνεκῶς παριστάμενος, καὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα καθαρῶς θεώμενος, μὴ ἑλλείπης ἡμᾶς ὀρφανοὺς τῆς πλουσίας χάριτος, ἀλλ' αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ως ἀσκητῆς πανάριστος, καὶ τῶν Ὁσίων συνεφάμιλλος, ἐν Παραδείσῳ Πάτερ διηνεκῶς ἀυλιζόμενος, τὰ τῶν πόνων ἑπαθλα κομίζη, καὶ ζωὴν ἀντιθανάτου ἀἴδιον εὗρηκας. Ὅθεν καὶ ἡμᾶς ὡς συμπαθῆς περιφρούρησον, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρούμενος καὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῶν Ἀγγέλων ἐπευφραίνονται αἱ τάξεις, ἐν οὐρανοῖς πανηγυρίζουσαι, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ μοναστῶν τὸ γένος ἐπὶ γῆς χορείαν στησάμενον ἐν ὕμνοις, κατακοσμεῖ τὸν Διονύσιον. Οὗτος γὰρ τῶν πόνων εὐωχίαν προτιθέμενος, πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τοὺς μονάζοντας. Δεῦτε συνδράμωμεν πιστοί, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐπαινέσωμεν εὐφρόνως, καὶ τὸν ζῆλον μιμησώμεθα, καὶ τὴν ἀνδρείαν μακαρίσωμεν, καὶ γὰρ ἄνθρωπος τῇ φύσει ὑπάρχων, ὑπὲρ ἄνθρωπον

ἐχρημάτισε τοῖς ἔργοις, νηστεῖαν κατορθωκῶς, καὶ ἐγκράτειαν ἀσκήσας, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐκτελέσας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύει δωρεῶν ἀπειρων, ὧν περ καὶ ἡμᾶς τυχεῖν καθικετεύει, τοὺς αὐτὸν ἀνευφημοῦντας ἐτησίως, καὶ βοῶντας τῷ Χριστῷ, ὁ τοῦτον δοξάσας Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐφρανθήσονται ἔφη γηγενεῖς, δικαίου ἐπαινουμένου Σολομῶν συνετώτατος, τούτου γὰρ ἡ μνήμη ἀθανασίας ὑπάρχει πλήρης, διὸ καὶ ἡμεῖς Πατέρων ἀγλαΐσμα τερπνότατον, Διονύσιε Ὅσιε, συναθροισθέντες ἐνθάδε, εὐφραίνομεθα σὲ γεραίροντες, καὶ πιστῶς σοι πάντες βοῶμεν δεόμενοι. Ὁ τὴν τρίβον τῶν Πατέρων ἀκριβῶς βαδίσας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις καθελὼν, ἔκευε καὶ ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων ρύσθη-ναι, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων, ὅπως σε κατὰ χρέος γεραίρωμεν ὡς πλουτοῦντές σε ρύστην καὶ πρόμαχον.

Ὁ αὐτὸς

Τῶν λαμπρῶν σου ἀγῶνων τὰ ἐξαιρέτα τρόπαια οὐρανῶν αἱ δυνάμεις κατεπλάγησαν· καὶ γὰρ ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἀπενέκρωσας, καὶ τοῖς σοῖς γενναίοις ἀγωνίσμασι πανάριστε, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν σταθερῶς καταβέβληκας. Ὅθεν ὁ Χριστὸς τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης σε ἀντημείψατο, καὶ τῆς ἄνω τροφῆς κληρονόμον ἀπειργάσατο, ἐνθα διηνεκῶς ἀυλιζόμενος Διονύσιε, ἡμᾶς περιφρούρησον, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δὲν ἐγκρατείας τὰ πάθη τοῦ σώματος νεκρώσας, τῷ νοερῷ Πάτερ τῆς ψυχῆς καθυπέταξας, καὶ ἀπαθεία καὶ φρονήσει αὐτὴν κοσμήσας, πτέρυξι θεαῖαις, εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, χάριν δεξάμενος ἐκ Θεοῦ τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ παντοῖα θεραπεύειν ἄρρωστήματα, καὶ πνεύματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνειν πονηρά, ὅθεν Μοναζόντων

χοροί, καὶ ἱερέων πλήθη καὶ χριστιανῶν ἢ ὁμήγουρις, γεραίρει τὴν ἐκ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν χάριν, καὶ νῦν πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Προσόμοια

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Εγκρατεία κατέτρωσας, καὶ ἀσκήσει τοῦ σώματος, τὸν ἐχθρὸν Μακάριε τὸν ψυχόλεθρον, καὶ νίκης στέφος ἀπειλήφας, ὡσπερ τις καλλίνικος, νῦν τῷ θρόνῳ παρεστῶς, τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὡς ἀσώματος. Ὅθεν νῦν ἐκδυσώπει ὑπὲρ πάντων, σοῦ τὴν μνήμην ἐκτελούντων, τὴν φωταυγῆ Διονύσιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Απειλαῖς ὁ διώκων σε, Πάτερ πρότερον βάρβαρος, τελευταῖος αὐθις δὲ καὶ μετάμελος, αὐτὸς ἐκεῖνος ἐγένετο, Θεοῦ σε δοξάζοντος, ὃν ἐδόξασας πολλοῖς, θεαρέστοις σοι πράξεις, Διονύσιε, ἀρεταῖς γὰρ θαυμάζει καὶ μὴ θέλων, ὁ πολέμιος πολλακίς, ὡς τῶν λογίων ἀκούομεν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Φαιναῖς ἀυγαζόμενος, ἀρεταῖς τὴν Φιδianoian, τὴν ψυχὴν ἐφώτισας Διονύσιε, καὶ χαρισμάτων ἠξίωσαι, πολλῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἀπλανῶς, τὰ γὰρ πόρρω προέλεγες τοῖς συνοῦσί σοι, ὡς παρόντα καὶ ταῦτα διὰ τοῦτο, σοῦ τὴν μνήμην ἐπαξίως, ἐπιτελοῦμεν οἱ δοῦλοι σου.

Δόξα, ἦχος δ'.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τῷ Θεῷ ἠρτημένῳ ἅλατι Διονύσιε, δι' οὗ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν φωτίσας, μετέβαλες εἰς ἡδύτητα, καὶ πρὸς ἐπίγνωσιν ἡγείρας καὶ δόξαν Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ

βαρβάρους ἐπεισας τὴν ἀρετὴν θαυμάζειν, καὶ τὰ θεῖα εὐλαβεῖσθαι δυνάμει Χριστοῦ. Τὸν γὰρ λύκον μετεποίησας εἰς πρόβατον, καὶ εἰς ἡμερότητα τὴν θηριωδίαν ἡμείψω τοῦ βαρβάρου, πάντα παραδόξως ἐνεργοῦντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς μετὰ δικαίων συναυλίζει σοφέ, τῇ θεῖα παρεστῶς Τριάδι, αἴτησαι πειρασμῶν καὶ θλίψεων ρυσθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν, ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ τοῦ λοιποῦ βιωτεῦσαι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὸ Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου καὶ τό:

Ἀπολυτίκιον ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα καὶ νῦν

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου..

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τῇ δυνάμει τὸ θεῖον, σεμνεῖον ἀληθῶς, ἐδομήσω θεόφρον, εἰς δόξαν τοῦ ἐνός Θεοῦ, καὶ ψυχῶν ὀρμητήριον, ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ αὐτοῦ διαμένειν, Διονύσιε, διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα ὁμοιον

Εξήνθησας σεπτῶς, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς κρίνον ψαλμικῶς τὰς ψυχὰς καθηδύνων, τῶν πίστει ἐκτελούντων σου τὴν φωσφόρον πανήγουριν, καὶ βοῶντων σοι ὡς παρρησίαν πλου-

τήσας, πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον, μὴ ἐπιλάθου παμάκαρ, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον

Τὰς χεῖρας πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ὑπὲρ πάντων, ὑφάπλωσον καὶ νῦν, Θεοτόκε ρυσθῆναι, πταισμάτων καὶ θλίψεων καὶ δεινῶν περιστάσεων, τοὺς λατρεύοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον, καὶ διάσωσον, γεγηρακότα με κόρη, πρὸς ὄρμον πανεύδιον.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Καθίσματα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Ζωῆς ἐφιεμένος τῆς ἀκηράτου σοφέ, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα ὡσπερ ἐπίβουλον, παρεῖδες καὶ σκύβαλα. Ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, Διονύσιε Πάτερ, ἤλθες ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου προθύμως, ἐν ᾧ τῶν μεμνημένων σου μέμνησο πάντοτε.

Δόξα ὁμοιον

Νομίμως ἠγώνισαι σθένει τοῦ Πνεύματος, σοφὲ Διονύσιε καὶ κατηδάφισας, δαιμόνων τὴν ἔπαρσιν. Ὅθεν οὖν συνελθόντες, εὐφημοῦμεν ἐν ὕμνοις, μνήμην σου τὴν ἁγίαν ἐτησίως τελοῦντες, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον

Μαρία θεόνυμφε καὶ Παντευλόγητε, πιστῶν καὶ ἀντίληψις καὶ τὸ προσφύγιον, πρὸς σὲ καταφεύγοντα, οἴκτειρόν με καὶ σῶσον, ἐκ χειρὸς πολεμίων, λύτρωσαί με κινδύνων, καὶ παντοίας ἀνάγκης, ἵνα ὑμῶ σεσωσμένος σὲ τὴν Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Πανδαισίαν προτίθεται μυστικὴν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἡμῖν ᾧ φιλέορτοι, καὶ προτρέπεται ἅπαντας, διὰ τοῦ θείου τούτου, Πατρὸς ἐντρυφήσασθαι. Διονυσίου σήμερον εἰς

δόξαν ἀθάνατον. Ὅθεν τῆς Πλατίνης ὁ λαὸς νῦν ἀγάλλου, καὶ Ὀλυμπος τέρπεται καὶ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον, Θεοταλίας τὸ πλήρωμα, πρέσβευε νῦν Πάτερ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα ὁμοιον

Τῶν δαιμόνων τὸ θράσος καταβαλὼν καὶ τελέσας τὸν βίον ἀσκητικῶς, χοροῖς συναρίθμησαι ἀσκητῶν Διονύσιε, διηνεκῶς ἀπλέτου φωτὸς ἐμπορούμενος, καὶ τῆς σεπτῆς Τριάδος τὴν δόξαν θεώμενος, ἥς περ τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ ἔνδοξον μνήμην σου μετασχεῖν καθικέτευε, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους τοὺς Πατρικούς, ὁ Υἱός σου ἀτρέπτως ἐπὶ τοὺς σούς, νῦν κόλπους καθέξεται, ἀναπλάσαι βουλόμενος, τὸ φθαρὲν κακίᾳ τοῦ ὄφους Ἄχραντε, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξώσθη μακρὰν ὡς προσήκοον, ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις, νῦν αὐλίζεται χαῖρον, δοξάζον τὸν Κύριον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, διὰ τοῦτο βοῶμεν ἀγνή, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς πιστῶς προσκυνουσι τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ

Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὁσιακόν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Ὁσίων καλλονὴν, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν παμφαῆ ἀντιλήπτορα, συνελθόντες ὡ φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις τῆς οἰκουμένης φαιδρὸς καὶ φύλαξ κραταιός, Διονύσιε Ὅσιε. Χαίροις λιμὴν γαληνότητα, τῶν δεινῶς χειμαζομένων καὶ πρὸς σὲ καταφευγόντων. Χαίροις τῶν μοναζόντων ἐντρύφημα ὠραῖον, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις θερμότητος προστάτης, ἀλλ' ὡ Πατέρων ἀγλαΐσμα μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Ὁ ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κ.λ.π. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς κ.λ.π.

Εἶτα οἱ Κανόνες

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ' οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡ τὸν λόγον τέξασα δίδου μοι λόγον. Ἀμήν.

Ὡδὴ α' ἦχος δ'. Ὁ εἰρμὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δις)

Ἡ κόσμου κοσμήσασα τὴν ἀκοσμίαν ὡς τέξασα, τὸν κόσμου κοσμήτορα κόσμησον δέομαι, θεοκόσμητε, τὴν ἀκοσμον ψυχὴν μου, εὐκόσμοις κοσμοῦσάν σε ὕμνοις Πανύμνητε.

Τὸν Λόγον Πανάχραντε τὸν τοῦ Πατρὸς σωματώσασα, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας ἐκ τῶν ἀλόγων παθῶν, ὅθεν λόγοις σε, εὐλόγοις κατὰ χρέος, πάντες μεγαλύνομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὁρος ἀλατόμητον ὁ Δανιὴλ πρὶν τεθέαται, ἐξ οὗ λίθος Πάναγνε ἄνευ χειρὸς ἐκμηθεῖς, πᾶσαν ἠμβλυνε, τὴν ὀρωμένην στήλην, σὲ προδιεχάραττε καὶ ὄν γεγέννηκας.

Ναὸν με Πανάχραντε τῶν θεϊκῶν ἐπιλάμψεων, σὺ μόνη ἀπέργασαι ὡς ἂν δοξάζω σε, τὴν δοξάσασαν, τὴν ἄδοξον οὐσίαν, ἡμῶν τῶν ἐνδόξως σε, δοξαζόντων ἀγνή.

Ὁ Κανὼν τοῦ ὁσίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Νέον μέλισμα νέῳ Πατρὶ προσφέρω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Εὐγένιος

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ναοὺς θείας χάριτος τὴν σὴν πανήγυριν ἄγοντας, γενέσθαι δυσώπησον Χριστὸν τὸν Κύριον, Διονύσιε, κάμῃ τὸν σὸν ἰκέτην, εὐχαῖς σου ρυσθῆναί με κακῶν καὶ θλίψεων.

Ἐνέκρωσας χάριτι τὰ ἐκ παιδός σου σκιρτήματα, σαρκὸς Διονύσιε τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, ὡς ἐφαίνετο, τοῖς σοῖς φίλοις γονεῦσιν, ὑπνοῦντι μηνύων σοὶ τὴν θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁνοῦς ταῖς νεύσεσι πρὸς τὸν Θεὸν Διονύσιε, ὑποῦτο μετάρσιος πρὸς οὐρανοῦς ἀπὸ γῆς. Ὅθεν πάντιμον, σκευὸς ἐδείχθης πᾶσι, Τριάδος τῇ χάριτι τῆς πανυμνήτου σαφῶς.

Ναὸς ἐχρημάτισας τῆς τρισηλίου Θεότητος, ἐκ βρέφους μακάριε τῶν ἀρετῶν τὴν καλήν, τρίβον ὠδευσας, προθύμως ὡς ἐχέφρων, πρὸς πλάτος κατήντησας τὸ ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον

Ἐπῆλθεν ὡς γέγραπται τὸ θεῖον Πνεῦμα πανύμνητε, ἐν σοὶ καὶ ἐσκήνωσεν ὁ ἐπουράνιος, καὶ σεσάρκωται, ἀτρέπτως ὃ ἦν μείνας· Θεὸς τε καὶ Κύριος ἐν δύο φύσεσιν.

Ἐτερος κανὼν τοῦ Ὁσίου κατ' ἀλφάβητον, πλὴν τῶν Θεοτοκίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Ἀρματιῶν μου καὶ παθῶν τὴν ζόφωσιν μακρὰν ἀπέλασον, μονογενὲς Λόγε, τῇ παναλκεστάτῃ σου, δυνάμει

καὶ καταύγασον, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας τοῖς πάθεσιν, ὅπως σου αἰνέσω τὸν ὄσιον.

Βεβηλωμένον με σαρκὸς τοῖς πάθεσιν ὕσσωπῳ κάθαρον, σῶν πρεσβειῶν πάτερ, καὶ τὴν τῶν αἰσθήσεων, διπλῆν πεντάδα φώτισον, κληρουχίας τῆς ἄνω, σὺ κληρονόμον δεικνύων με, καὶ τρυφῆς ἐνθέου συμμετοχόν.

Γῆθεν μετέστης πρὸς τρυφήν ἀδάπανον τὴν γεηρὰν καὶ φθαρτὴν, ὑπεριδὼν δόξαν, καὶ τὰ δικαιώματα, Χριστοῦ πληρώσας ἄριστα, καὶ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, τῇ ἐγκρατεῖᾳ σβεσάμενος, πάτερ Διονύσιε ὄσιε.

Θεοτοκίον

Τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἡ τέξασα. κεκαωμένην αἰεὶ, τὴν ψυχὴν μου μόνη, ἀρεταῖς ἀγάθωνον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε, τὴν βροτῶν τὸ γένος δοξάσασαν.

Καταβασία: Χέρσον ἄβυσσοτόκον...

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὕμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (δις)

Λυχνία ἐπτάφωτος Παρθένε, καὶ ράβδος ἡ πρὶν τοῦ Ἰακώβ, σὲ προεδήλουν ἄχραντε, ἡ μὲν ὡς τὰς τοῦ Πνεύματος, δυνάμεις περιφέρουσαν, ἡ δὲ ὡς τέξασαν Κύριον.

Οσὸς παναμώμητε προπάτωρ, καὶ πάντες ἐρρυσθημεν φθορᾶς, τῷ ξένῳ καὶ ἀφράστῳ σου, τόκῳ Θεοχαρίτῳ· διὸ καὶ νῦν αἰτουμέν σε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως.

Γεδεδὼν ὁ πόκος προεδήλου, καὶ βάτος ἡ ἀφλεκτος ἀγνή, ὁ μὲν ὡς δεξαμένην σε, ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον· ἡ δὲ ὡς τῆς Θεότητος, τὸ πῦρ ἀφλέκτως ἐνέγκασαν.

Ορος σε κατάσκιον ἐκάλει, Παρθένε ὁ θεῖος Ἰακώβ, ἐξ οὗ προήλθεν ἅγιος, ὁ τῶν ἁγίων ἅπασαν, τὴν χερσωθείσαν πάθεσι, φύσιν ἡμῶν καθαιρόμενος.

Τοῦ ὄσιου ὁ αὐτὸς

Μετέστης γηθόμενος πρὸς θεῖα, σκηνώματα πάντα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖθεν τοῖς τελοῦσί σου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, ὦ Πάτερ ἐξαιτούμενος, καταπεμφθῆναι συγχώρησιν.

Επέστης ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, τοῦ Ἰακώβ θεῖαις ἀρεταῖς, καταυγασθεὶς τοῦ Πνεύματος, ἤστραψες Διονύσιε, μέσον πολλῶν θεσπέσιε, Πατέρων ὡς τις ἀσώματος.

Λιπάνας ψυχὴν τοῖς θείοις λόγοις, ἀκάκοις διδάσκαλος παισίν, ἐγένου πρὶν ἄλλ' ὕστερον, λόγοις ποτίμοις ἠϋφρανας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, πολλῶν Πατέρων συστήματα.

Θεοτοκίον

Υμνοῦσι τὸν τόκον σου Παρθένε, Ἰακώβων αἱ θεῖαι στρατιαί, μεθ' ὧν καὶ τὰ πολύσπορα, γένη βροτῶν λυτρούμενα, ἀρᾶς τῆς πρὶν διὸ καὶ νῦν, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσιν.

Ἄλλος τοῦ ὄσιου

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Δυναμωθεὶς ὁ Δανιήλ, τῇ τοῦ Θεοῦ πανοπλίᾳ, ἐξελθὼν τε ἀσινῆς ἐκ τοῦ λάκκου, ἐξωλόθρευσε δεινῶς, τοὺς τοῦτον κατακρίναντας, σὺ δὲ τῇ καρτερίᾳ, δαιμόνων στίφος διώλεσας.

Επὶ τὴν ἄβυσσον τῆς σῆς, φιланθρωπίας προσπίπτω, ἐξαιτούμενος κακῶν μου τὴν λύσιν, ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθῆς, καὶ φύσει πολυέλεος, πρεσβείαις οἰκτειρόν με, Διονύσιε φιλάνθρωπε.

Ζῶσι φησὶν ὁ Σολομὼν, οἱ δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τῶν καμάτων ἀπολαύοντες γέρα· διὸ τούτων γεγινῶς, καὶ μιμητῆς μακάριε, διάδημα τοῦ σοῦ κάλλους, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ δέδεξαι.

Θεοτοκίον

Ο καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τὴν σὴν μήτραν οἰκήσας, οὐρανόν σε λογικὸν τοῖς ἀνθρώποις, ἀναδείκνυσιν ἀεὶ, τῶν οὐρανῶν ὑπέρτερον, διὸ μὴ παύσῃ τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν εὐμενίζουσα.

Καταβασία : Τὸ στερέωμα . . .

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου τερπνά τε καὶ γεηρά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε, καὶ ἐπὶ ὤμων ἄρας Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας. Ὅθεν σε ποιμένα τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, Διονύσιε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἔτερον. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Οξέως τὴν φορὰν τῶν ἀτάκτων πνευμάτων, ἐξέφυγες εὐθὺς Διονύσιε μάκαρ, εἰς θεῖον δὲ προσέδραμες φροντιστήριον αὐθις δέ, καὶ ἐν Ἀθωνί, τῷ ἱερῷ καὶ Ὀλύμπῳ, τῆς ἀσκήσεως, καλῶς ἀνύσας τὸν δρόμον· ἐν ᾧ νῦν κεκοίμησαι.

Θεοτοκίον

Ἀρρήτως τὸν Χριστὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, ἐγέννησας ἡμῖν ὡς αὐτὸς οἶδε μόνος, καὶ πάλιν διέμεινας, ὡσπερ ἦς πρὸ συλλήψεως· ὅθεν ἅπασαι, νῦν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀνυμνοῦσί σε, ὡς Θεοτόκον κυρίως, καθὼς προεφήτευσας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμὸς

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀβρααμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε (δὶς)

Νύμφην σε πανάμωμον οἱ εὐκλεεῖς, κόρη τοῦ Πατρὸς προκατήγγειλαν, προφήται πάλοι, καὶ γεννήτριαν Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, θεῖον οἰκητήριον ἄχραντε.

Τόμον ὁ Προφήτης σε μήτηρ Θεοῦ πάλοι προεώρα ἐν Πνεύματι, ἐν ᾧ ὁ λόγος, ἐγγραφεὶς τῷ τοῦ Πατρὸς, δακτύλῳ διεγράψατο, βίβλῳ ζωῆς τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἐλκει με Πανάμωμε πρὸς σὴν μόληπν, πόθος ὁ ἐγκάρδιος πάντοτε, ἀλλὰ ναρκοῦμαι, πρὸς τὸ ἄτεχνον ὄρῳν, ὅπερ ὡς οἶδας Πάναγνε, ἔκτρεψον καὶ δεῖξόν με εὐτεχνον.

— ἐνον τερατούργημα εἶδεν ἐν σοί,
— φύσις ὄρατὴ καὶ ἀόρατος· τὸν γὰρ ἀχρόνως, ἐκ νηδύος πατρικῆς, ἐκλάμπαντα γεγέννηκας, ἄνευ ὀδίνων Θεόυμφε.

Τοῦ ὀσίου ὁ αὐτὸς

Ἰνα δόξης κρείττονος ἐπὶ τῆς γῆς, Πάτερ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, παιδαγωγήσας, ἀποχὴ τῶν ἡδονῶν, πηγὴ θαυμάτων γέγονας, πᾶσι τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψεν ἡ φωταυγῆς, μνήμη Διονύσιε φέρουσα, ἡ σὴ τοὺς πάντας, εἰς χαρὰν πνευματικὴν, καὶ εὐφροσύνην κράζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μαράθροις καστάνοις τε τρέφων σ' αὐτόν, δίαιταν ἀπλήν καὶ ἀπέριττον, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ὁ θεὸς Βαπτιστής, διὸ θεοῦ χαρίσματος, Πάτερ ἠξιώθης σαφέστατα.

Θεοτοκίον

Γένος βροτῶν λέλυται ἐπὶ τῆς γῆς, Ἰδιὰ σοῦ Πανύμνητε Δέσποινα, ἀρᾶς τῆς πάλοι, ἀνυψώθη δ' ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐρανοὺς τ' ἀνέδραμε, καὶ μετὰ Ἀγγέλων εὐφραίνεται.

*Άλλος τοῦ ὀσίου
Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Η φωταυγής σου καὶ φωσφόρος πανήγυρις, νῦν ἐπέστη, πάντας καταυγάζουσα τοὺς περιθέοντας ἐν αὐτῇ, καὶ τὸν δεδωκότα, ὑπομονὴν σοὶ δοξάζοντας, καὶ σὲ μακαρίζοντας, τῶν ἐχθρῶν τὰς ἐπάρσεις, καθελόντα σοφῆ Διονύσιε.

Θέσει Θεόν, σὲ ἀπειργάσατο Κύριος, ὄνπερ πάλαι, ἐκ ψυχῆς ἠγάπησας καὶ εὐηρέστησας ἐπὶ γῆς, ὅθεν οἱ τιμῶντες, τὴν φωταυγῆ σου πανήγυριν, δειχθείημεν τῆς ἄνω, μέτοχοι βασιλείας, σαῖς πρεσβείαις σοφῆ Διονύσιε.

Ιδομὶ σε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἰλεοῦντα, Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ μακαριούντων, καὶ κεκτημένων σε πρόμαχον, φρουρόν τε καὶ προστάτην, καὶ προθύμως ᾠδὴν σοὶ, κομιζόντων παμμάκαρ ἰκέσιον·

Θεοτοκίον

Υποποιῶν, τοὺς γηγενεῖς ὁ Φιλάνθρωπος, ἐκ γαστρὸς σου, σάρκα προσλαβόμενος ὄφθη βροτοῖς ἀνθρώποις ὁμοῦ, καὶ Θεὸς ὑπάρχων, καὶ πᾶν ἀνεκαλέσατο, πρὸς φῶς θεογνωσίας, ὃν ἰκέτευε Κόρη, καὶ ἡμᾶς οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία: Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς...

Ἔδῃ ε'. Ὁ εἰρμὸς

« **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ
« **Ε**δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
« Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι
« τοῖς ὕμνοισί σε σωτηρίαν βραβεύον—
« τα. (δὶς)

Αγίων ἀγίαν σε κηρύττομεν τῶν ἁγίων, σὺ γὰρ τῶν ἁγίων ὑπεράγως, τεκοῦσα πάντας ἡμᾶς ἡγίαςας· ὅθεν σε τιμῶμεν ἱεροῖς, Κόρη μελωδήμασι, καὶ συμφώνως γεραίρομεν.

Σοφίας με Πάναγνε καὶ σῆς ἰσχύος ἔμπλησον, τρίβους τε εὐθείας τοῦ Υἱοῦ σου, νῦν βηματίζειν ὀρθῶς εὐδωσον, ὅπως σεσωσμένος σε ὕμνῶ, Κόρη Παναμώμητε, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Αγνείας σε τέμενος καὶ θεῖον ἐνδι-
αίτημα, εὐρηκῶς ὑπάρχουσαν Παρθένε, ὁ πάντων Κτίστης ἐν σοὶ κατώκησε, σάρκα εἰληφῶς ἄνευ σποράς, καὶ πάντας ἀνέπλασε, τοὺς φθαρέντας τοῖς πάθεσι.

Δαβὶδ προδιέγραψε Βασίλισσαν Πανύμνητε, ἐν ἱματισμῷ σε διαχρῦσω, παρισταμένην τῷ Παντοκράτορι, ὡσπερ ὡς Υἱῷ σου καὶ Θεῷ πρέσβευε ρυσθῆναί με ἀπὸ πάσης κακώσεως.

Τοῦ ὀσίου, ὁ αὐτὸς

Αραῖς καθυπέβαλες τὸν ἄφρονα σοῖς ῥήμασι, τὸν τῆς μετανοίας ἀθετοῦντα, τοῖς λόγοις Πάτερ καὶ καθυβρίζοντα, θανάτῳ παρέδωκας αὐτόν, καὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ, προφανῶς εἰς ἀπώλειαν.

Νομίμως τὸν βίον σου ἰθύνας τοῖς τοῦ Πνεύματος, λόγοις καὶ διδάγμασι πανσόφοις. Ὅθεν σοὶ Πάτερ τὸν τὰς ἐπαύλεις κακῶς, πηξάμενον πέλας τῇ μονῇ, νόσοις Διονύσιε, σὺ φρονοῦντα ἀπέλυσας.

Εξήμειπας Ὅσιε σπουδῇ τοὺς ἱεροῦς βαθμούς, ὡσπερ Μωϋσῆς ὁ θεῖος πάλαι, ἅμα σὺν τούτῳ καὶ ὁ πολύδακρυς, ὁ Ἰερεμίας ὁ κλεινός, κρίσει δεδοκίμακας, θειοτέρᾳ τὰ κρείττονα.

Ως φῶς ἐναπήστραπτες πᾶσι τοῖς προσπελάζουσι, λόγοις ἐκδιδάσκων τε καὶ ἔργοις, τῶν νῦν ματαίων καταφρονεῖν ἐκ ψυχῆς, ἐπεσθαι δὲ πᾶσιν ἀκλινῶς, τοῖς τιμίοις Ὅσιε, ὀλοψύχως ἐδίδασκες.

Θεοτοκίον

Ειρήνης τὸν αἴτιον τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀναλλοιώ-

τως, Παρθενομήτορ σάρκα λαβόντα βροτούς, ἐθέωσε πάντα συμπαθῶς, πάλιν καὶ ἀνύψωσε, τοῖς οἰκείοις παθήμασιν.

*Ἄλλος τοῦ ὁσίου

Ἴνα τί με ἀπόσω

Κρίνον ὡσπερ παμμάκαρ, ψαλμικῶς ἐν αὐλαξί ταῖς τοῦ Κυρίου σου, ἱερῶς ἀνέφυς, τὰς ψυχὰς καθυδύνων τῶν πίστει σοι, προσιόντων Πάτερ, ἱκετικῶς σε ἐξαιτούντων, τῆς γενένης ρυσθῆναι πρεσβείαις σου.

Λυμανθεῖς ταῖς δουλείαις, μηχαναῖς τοῦ δράκοντος πρὸς σὲ κατέφυγον, ἰαθῆναι τάχος, ἱκετεύω σε Πάτερ ὡς ἔχοντα, παρρησίαν ὄντως, πρὸς τὸν ἀπάντων Βασιλέα, ὑπὲρ οὗ τοὺς ἀγῶνας διήνυσας.

Μιμητῆς κατὰ πάντα, τῶν πρὸ σοῦ γενόμενος ὁσίων ἐνδοξε, νῦν ἐπαπολαύεις, σὺν αὐτοῖς ἐν ἁγίων σκηνώμασι, δωρεῶν ἀπείρων, ὧνπερ ἱκέτευε τυχεῖν με, Διονύσιε Πάτερ θεόσοφε.

Θεοτοκίον

Αφθαρσίας τὸν στάχυν, ἄρουρα βλαστήσασα ἢ ἀγεώργητος, τὴν ψυχὴν μου πάσης, ἀρετῆς τῇ ἐνδείᾳ λιμώτουσαν, ἐμπλησον καὶ δεῖξον, καρπούς ἐνθέους ταῖς ἀρδεΐαις, τῶν δακρῶν βλαστάνουσαν Ἄχραντε.

Καταβασία: Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας...

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμὸς

«**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς «Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν «δοξάζοντες. (δὶς)

Ιάσω φύσιν τὴν βρότειον, φθαρεῖσαν τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφους, Χριστὸν κησασα, παρθενομήτορ Θεόνυμφε, τὸν τοῖς βροτοῖς διδόντα πλούσιον ἔλεος.

Δαβὶδ σε πάλαι ἀλήθειαν, ἐκάλει ἐκ τῆς γῆς ἀνατείλασαν, Παρθένε πάνσεμνε, ἐν ἣ ἐξ ὕψους διέκυψε, δικαιοσύνη θεία καὶ ἀπολύτρωσις.

Οπάντων Κτίστης καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σωματωθεῖς Παναμώμητε, λύμην κατέπαυσε, πολυθειᾶς καὶ ἔδειξε, θεογνωσίας φέγγος πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Υἰὸς ἀνάρχου Γεννήτορος, καὶ Λόγος πεφηνῶς θείου Πνεύματος, βροτοῖς ὁμίλησε, σάρκα λαβὼν Παναμώμητε, ἐκ σοῦ ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Κύριος.

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτὸς

Πατὴρ φιλόστοργος γέγονας, χηρῶν καὶ ὄρφανῶν παραμύθιον, καὶ ὄρητῆριον, χειμαζομένων πανεύφημε καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων ἰατρὸς ἄμισθος.

Ανέτειλας ὡς ἄλλος ἥλιος, τοῦ ψυχῶν ἰατρὸς πολυφάρμακος, ὃ Διονύσιε, καὶ νῦν Πλατίνης τὸ καύχημα, καὶ Θεσσαλίας πέλεις τὸ σεμνολόγημα.

Τῷ θεῷ πόθῳ βαλλόμενος, τοὺς τόπους τοὺς ἁγίους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα, πάθη ὑπέστη ὁ Κύριος, κάκειθεν ἐπανῆλθες μάρτυς ἀναίμακτος.

Ρωννύμενος θεία χάριτι, σεμνεῖα πολλοῦ ἠκοδόμησας, ψυχῆς σωτηρία· σὺ δὲ σαυτὸν θείαις πράξεσι, ναὸν εἰργάσω Πάτερ τοῦ θείου Πνεύματος.

Ικέτευε πάσης θλίψεως, ρυσθῆναι τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου, ὃ Διονύσιε, καὶ τῆς βαρβάρων θρασύτητος, τῆς νῦν ἐπικρατούσης ἀρρήτοις κρίμασι.

Θεοτοκίον

Νενέκρωται δεινοῖς πάθεσι, βαρβάρων ἄμοτάτων Πανύμνητε ὁ περιούσιος, λαὸς καὶ κληρὸς τοῦ Τόκου σου, σαῖς ἱκεσίαις τοῦτον Κόρη ἀπάλλαξον.

*Ἄλλος τοῦ Ὁσίου Τὴν δέησιν...

Ναμάτων, τῶν ζωηρῶν τερπόμενος, ἐν σκηναῖς ἐπουρανίοις παμμάκαρ, διηνεκῶς, ἀπολαύεις γενναίως, αὐτομολήσας πρὸς ἄθλα καὶ σκάμματα. Διὸ μὴ παύσῃ χαλεπῶν, ἐκ κινδύνων ἐξαίρων τοὺς δούλους σου.

Ξενάγησον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πόθῳ σου,
τὴν παιδρὰν ἐπιτελοῦντας ἡμέραν,
ἐν τῇ φρικτῇ, τοῦ Δεσπότης τραπέζῃ,
ὡς παρρησίαν πλουτήσας πανένδοξε,
τρανώτερόν τε καθορῶν, ὃν ἐν γῆ ἐκ
καρδίας ἐπόθησας.

Οπάλαι, τῷ Νομοθέτῃ Κύριος, ἀ-
μυδρότερον ὀφθεῖς ἐν τῷ ὄρει, πλά-
κας διδούς, γεγραμμένας τὸν Νόμον,
αὐτός σοι Πάτερ καὶ ρώμην παρέσχετο,
πληρῶσαι πάσας ἀρετάς, καὶ παθῶν
κατευνάσαι οἰδήματα.

Θεοτοκίον

Υπέφηγεν, ὁ Δαβὶδ Μητέρα σε, τοῦ
τῶν ὄλων Βασιλέως Παρθένε, κρά-
ζων τρανώς, διαχρῦσῳ ἐσθῆτι, πεποι-
κιμένη ἐν δόξῃ παρέστη σοι, Βασί-
λισσα ἢ σὲ φρικτῶς, τετοκυῖα τῆς δόξης
τὸν Κύριον.

Καταβασία : Ἐβόησέ σοι

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Νουνεχῶς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐγκρα-
τείας, σὺ ἐκτήσω χάριτι, ὦ Διονύσιε
πολλῇ. Διὸ Τριάς σὲ ἐδόξασε, πλουσί-
οις Πάτερ καὶ ἔργοις καὶ θαύμασιν.

Ὁ οἶκος

Ακαταμάχητον ἰσχὺν καὶ σθένος οὐ-
ρανόθεν, νῦν μοι παράσχου ὦ Τριάς.
Σὺ γὰρ ἀπάντων χορηγὸς τῶν τελειῶν
καὶ ἀγαθῶν ἐξ ὕψους δωρημάτων, ἐνί-
σχυρόν με πανσέβαστε τοῦ λοιποῦ πρά-
ξεσιν ἐναρέτοις ἀεὶ εὐαρεστεῖν σοι,
πράττειν τε καὶ λέγειν ὁμοῦ, καὶ μὴ
ὡς τὴν ἄκαρπὸν με συκῆν ἐκκόψης,
φύλλοις μόνον κομπάζουσας, νῦν δὲ
ὑψίθρονε Τριάς, καὶ μονόσεπτε, τὰς
βαρβαρικὰς κοίμησον ἐφόδους, τὰς νῦν
ὡμῶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπεγειρο-
μένας, λόγοις καταπράυνον ἀρρήτοις,
οἷς μόνος οἶδας τῇ σοφῇ σου προνοίᾳ,
καὶ τῷ βάθει τῶν πολλῶν σου κριμάτων,
πᾶν ἰσχύεις τῷ παντοδυνάμῳ σου προ-
στάγματι, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐν ἀνέσει

γενόμενοι ἐν ἀκυμάντῳ λιμένι αἰνοῦμεν
καὶ εὐλογοῦμεν σὲ τὸν Δεσπότην καὶ
Θεὸν τοῦ παντός, εἰς αἰῶνας ἀπεράντους,
εὐχαῖς Διονυσίου τοῦ σοῦ θεράποντος,
ὃν ἐδόξασας ἐπὶ γῆς πλουσίους ἔργοις
ὁμοῦ καὶ θαύμασιν.

Συναξάριον

Τῇ ΚΓ' Ἰανουαρίου, μνήμην ἐπι-
τελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀ-
λύμπῳ τῷ ὄρει.

Στίχοι

Καταλιπὼν πᾶν Διονύσιε λόγῳ
ἦρθης πρὸς πλάτος οὐρανίων θα-
λάμων.
Εἰκάδι Διονύσιος ἔβη τριτάτῃ Πό-
λον ἐκ γῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμὸς

«Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θε-
«ὀφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλ-
«λὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατή-
«σαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύ-
«μνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
«Θεός, εὐλογητὸς εἶ. (δὶς)

Μακαρίζουσί σε πᾶσαι παναμώμητε,
ἄχραντε Δέσποινα, αἱ γενεαὶ ὡς
αὐτῇ, προέφης σωζόμεναι καὶ σοὶ κραυ-
γάζουσι, χαῖρε Πάναγνε, ἢ τὴν ζωὴν
εἰσάξασα, τοῖς ἐν κόσμῳ εἰς αἰῶνας.

Οτοῦ νόμου σε σκιάδης τύπος Πά-
ναγνε, σαφῶς διέγραφε, Στάμνον καὶ
Ράβδον Ναόν, καὶ Ὅρος κατάσκιον
ἐξ οὗ ἐπέφανεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς
φθαρέντας πάθεισιν, ἀναπλάττων εἰς αἰ-
ῶνας.

Ιακῶβ σὲ προέωρα πάλαι Κλίμακα,
Θεογεννήτρια, δι' ἧς βροτοὶ ἀπὸ γῆς,
πρὸς ὕψος αἰρόμεθα σοὶ ἀνακράζοντες,
χαῖρε Δέσποινα, ἢ τὴν ζωὴν εἰσάξασα,
τοῖς ἐν κόσμῳ εἰς αἰῶνας.

Λυτρωθέντες τῆς κατάρας τῆ γεννήσει σου, Παρθένε πάνσεμνε, τῆς τοῦ Ἀδάμ οἱ πιστοί, συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν πάντοτε, ἵκετεύοντες, τῆς ἐν τῷ ἄδη θλίψεως λυτρωθῆναι σαῖς πρεσβείαις.

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτός

Πᾶσι πρόξενος καλῶν ἀνθρώποις γέγονεν, ὁ θεῖος Λόγος σου, ὅθεν σε Κόρη ποτέ, ἀσέμνως ὑβρίσασα δίκας εἰσπράττεται, μετεβλήθη δέ, καὶ μελωδοῦσα ἔκραζεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρητορεύων δὲ ὁ ἄγευστος παιδεύσεως, ἀγνώστως Ὅσιε, ἀλλ' ἐπειράθη ὀργῆς· καλέσας τοὺς δαίμονας καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν κακόνοιαν, αὐτῶν καὶ γνοὺς ἔκραύγαζεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ιατῆρα τοῖς ἀνθρώποις ἀπεκύησας, Θεὸν καὶ Κύριον, ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ νοῦν, ψυχῆς μου τὰ τραύματα ἴασαι δέομαι, καὶ ἀνάστησον, νενεκρωμένην πάθει, τὴν ψυχὴν μου Παναγία.

Ἄλλος τοῦ Ὅσιου. Παῖδες ἑβραίων

Πρόστηθι πάντων ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς δευτέρας τοῦ Δεσπότητος παρουσίας, τῶν ἐν πίστει φρουρόν, καὶ πρόμαχον καὶ ρύστην, ἐχόντων σε πανόλβιε, ἐξαιρούμενος γεέννης.

Ρῆμα Θεοῦ ἐνίσχυσέ σε, ὡσπερ πάλαι τὸν Ἰῶβ ἐπὶ κοπρίας, ἐρριμμένον δεινῶς, διὸ δαιμόνων θράσος, εἰς τέλος καταβέβληκας, Διονύσιε τρισμάκαρ.

Σὺ τῆ τραπέζῃ προσηνέχθης, τοῦ Θεοῦ καθάπερ ἄρτος ἐν τῇ μάκτρᾳ, φυραθεὶς καθαρῶς, ἀσκήσεως τῆς θείας, διὸ χοροῖς ἠρίθμησαι, τῶν ὁσίων εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τέτοκας Λόγον τὸν ἀχρόνως, προεκλάμπαντα γαστρὸς ἐκ τῆς πατρῶ-

ας, τὴν βροτεῖαν μορφήν, ἀρρεύστως προσλαβόντα, ἐκ σοῦ Παρθένε ἄχραντε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καταβασία: Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα

ᾠδὴ η'. Ὁ εἰρμός

«**Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τὸς ἄκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τὸς ἄτε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἄγει ἄρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἄτὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας ἄτους αἰῶνας. (δις)

Ορθρος τοῖς ἐν σκότει καθήμενοις, τοῦ βίου ἐδείχθης Παναμώμητε, τούτοις ἀνατείλασα, Ἥλιον τὸν ἄδυτον, ψυχὰς κατα φωτίζοντα ψάλλειν ἐγειράντα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γένος βροτῶν σου τῆ γεννήσει, τῆς πρῶτης κατάρας Παναμώμητε, λυτρωθὲν ἐκάστοτε, χαῖρε ἀνακράζει σοι, ἢ τὸν Θεὸν κηῖσασα τοῖς πιστεῖ μέλπουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολος ἐν τοῖς κάτω ἦν ὁ Λόγος, τῶν ἄνω οὐδόλως χωριζόμενος, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, μόνη παντευλόγητε, εἰ καὶ βροτοῖς ὁμίλησε βροτὸς γενόμενος, τοῦ σῶσαι τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ὡς σὺ προέφης ἀπὸ θρόνων, καθεῖλε δυνάστας Παναμώμητε, ταπεινούς τε ὑψωσεν, ἀγαθῶν ἐνέπλησε, πεινῶντας ὡς φιλάνθρωπος ὁ τὴν σὴν ἄχραντον, οἰκῆσαι βουληθεὶς Κόρη μητράν, δὴ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὅσιου, ὁ αὐτός.

Ολος ἐφεπόμενος τοῖς τρόποις, τῶν πάλαι Πατέρων Διονύσιε, ἤλειψας ἐλαίῳ γὰρ πάθη τὰ δυσίατα· οὕτω καὶ τὸν Ἀρσένιον τὸν βερροιαῖον ποτέ, ἀπήλλαξας ταχέως τῆς νόσου, τῆς θανατηφόρου τῷ λόγῳ παραδόξως.

Συγκύπτουσαν πάθεσι τὴν Σκεύαν, ἀνώρθωσας μάκαρ σαῖς δεήσεσι, τὸν Χριστὸν μιμούμενος, καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, τοὺς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θαύμασι σώσαντας, καὶ Κύριον κατέπεισας κράζειν, καὶ Θεὸν τῶν ὄλων ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ μὲν τὸ σκότος δραπετεύει, καὶ ψεῦδος τῆς ἀληθείας φυγαδεύεται, οὕτω καὶ τὰ πνεύματα, Πάτερ τὰ μισάνθρωπα, τὴν παρουσίαν ἔφευγον, τὴν σὴν ὡς τάχιστα, καὶ ἅπαντες ἐν θάμβει ἑώρων, σὲ Θεοῦ τιμῶντος τὸν ἴδιον ἰκέτην.

Θεοτοκίον

Ὀδημοιργήσας πάντα Λόγος, καὶ λόγῳ σοφῇ προνοίᾳ διεξάγων νῦν, μόνῳ τῷ βουλήματι ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον δεδημιούργηται, ἐκ σοῦ καὶ σὰρξ ὤράθη Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα

Τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Θεοφόρε, ἔποπτεύεις τρανῶς τὴν Παναγίαν, καὶ τριφεγγῆ Τριάδα τὴν ἀμέριστον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ πέτρας ὀπὴν ἐστῶς κατείδεν, ὁ θεόπτης τὸν Κύριον τῆς δόξης, σὺ δ' ἐν τῷ πόλῳ ἄρτι καθαρώτερον, τοῦτον ἔποπτεύεις, Κύριον ὑμνεῖτε βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς ἐκλάμψαν ἐν τῇ καθαρωτάτῃ, σοῦ καρδίᾳ, γενναῖον πρὸς ἀγῶνας, εἰργάσατό σε Πάτερ Διονύσιε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁ ἀμήτωρ ὑπάρχων πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἔσχατων ἀπάτωρ ἐγεγόνει, ἐκ σῆς νηδύος σάρκα προσλαβόμενος, ἄχραντε

Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἄστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες...

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμὸς

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἄλλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς «Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε. (δις)

Ἄβασον ἡμῶν, ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος Κόρη θεόνυμφε, ὡς τὴν ἐνυπόστατον, ἀγῆν τεκοῦσα καὶ τοῖς καθεύδουσιν, ἐν σκότει ὡς ἀστράψασα φῶς τὸ αἶδιον, ὅπως τρίβους, θείας βηματίζοντες, οὐρανῶν βασιλείας τευξώμεθα.

Μόνην ἐκ πασῶν γενεῶν σὲ Κύριος ἀγνήν εὐράμενος, ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου· διὸ γυναῖων τῶν πρὶν ὑπέρκεισαι· εἰ γὰρ κάκεῖνα ἴσχυσαν τεκεῖν Πανάμωμε, ἀλλὰ σὺ γε, πάντα ὑπερβέβηκας, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων γεννήσασα.

Ἡκται διὰ σοῦ, ἡ φύσις ἡ ἐκπτώτος ἡμῶν Πανύμνητε, πρὸς τὴν ἐπούρανιον, καὶ μακαρίαν θείαν ἀπόλαυσιν· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος καὶ θείῳ Πνεύματι, ἐκ γαστρὸς σου, σάρκα προσλαβόμενος, δεξιᾷ τῇ πατρῷα τετίμηκεν.

Νεῦσον πρὸς τὰ σά, ἐφύμνια Πάναγνε καὶ τὴν πολύφωτον, χάριν σου κατὰπεμψον, ἡμῖν Παρθένε τοῖς σὲ γεραίρουσιν, ὡς ἂν προθύμως πάντοτε σὲ μεγαλύνοντες, ἐκβοῶμεν, χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτὸς

Ἐσχεσ ἐπὶ γῆς, σαρκὸς τὰ φρονήματα παθῶν ἀνώτερα, νῦν δὲ πρὸς τὴν ἄπονον, καὶ θείαν λήξιν μετήρας Ὁσιε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὰς χεῖρας ἔκτεινον, καὶ τὴν ζεύγλην, νῦν τὴν ἐπαυχένιον, τῶν βαρβάρων συντρίψαι δυσώπησον.

Ρῆξον τὰ κλοιά, Χριστέ τὰ βαρύτατα τὰ ἐπικείμενα, καὶ τὸν δουλικὸν ζυγόν, καὶ ἀκανθώδη βίον μετάρησον, τῆς Ἐκκλησίας Δέσποτα φιλανθρωπία τῇ σῆ, τοῦ Ὁσίου, ταῖς εὐχαῖς διάσωσον, τοὺς τελοῦντας αὐτοῦ τὰ μνημόσυνα.

Ωσπερ οὐρανός, τοῖς ἄστροις ἀγάζεται καὶ ὠραίζεται, οὕτω καὶ ἡ ἄσπιλος, νῦν Ἐκκλησία Χριστοῦ φαιδρύνεται, ταῖς τῶν ἁγίων τάξεσι καὶ τῶν ὁσίων χοροῖς, χαῖρε τούτοις, πᾶσι καὶ ἡ Πλάτινα, σὺν αὐτοῖς Διονύσιον ἔχουσα.

Θεοτοκίον

Σῶζε πειρασμῶν, παντοίων καὶ θλίψεων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πάσας τὰς ἐλπίδας μὲν, νῦν μετ' αὐτὸν γὰρ ἐπὶ σοὶ κέκτηται· βαρβαρικῆς ἀπάλλαξον δουλείας Δέσποινα, τοὺς ἐν πίστει, καθομολογοῦντάς σε, Θεοτόκον κυρίως δπάρχουσαν.

* Ἄλλος τοῦ Ὁσίου
* Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Χαρᾶς αἰωνιζούσης σὺ γεγονῶς, τῶν ὁσίων συμμετοχος ὅσιε, χοροβατεῖς, τόπον τῆς Ἐδέμ τῆς περικαλλοῦς διὸ ὡς εὐπίβατον, ἔχων τοῦ Δεσπότη τὴν ἀκοήν, αἰτήμασί σου θείοις, τῆς ἄνω βασιλείας, ἐπιτυχεῖν με καθικέτευε.

Ψελλίζοντος ἐκ στόματος τὴν φθὴν, δεδεγμένος ἀντάμειψιν δίδου μοι ὡσπερ Χριστός, πάλαι τὰ τῆς χήρας δύο λεπτά, προθύμως διεδέξατο, ἔχων παρησῖαν ὡς ἀγαθῶν, ἀπείρων κληρονόμος· μεθέξεως τῆς θείας, καταξιούμενος ἐκάστοτε.

Ως ἄσαρκος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, ὀστεφηφόρος παρίστασαι Ὅσιε, τῷ λυτρωτῇ· ὅθεν τοῖς τελουσι σου τὴν σεπτὴν, καὶ φωταυγῆ πανήγυριν, ἴλεον ἀπέργασαι ἐν δεινοῖς, ἄει χειμαζομένοις, οἰκτεῖραι καὶ τῆς θείας, ἐπιτυχεῖν μακαριότητος.

Θεοτοκίον

Υμνοῦμεν σε Παρθένε οἱ διὰ σοῦ, τῆς ἀρχαίας ρυσθέντες κακώσεως,

καὶ τὴν φωνὴν, πάντες σοὶ βοῶμεν τοῦ Γαβριήλ· χαῖρε Θεοῦ λοχεύτρια, χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπαντα ἀχρόνως, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...

* Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι...

* Ἐξαποστειλάριον

* Ἦχος γ'. Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ

Παριστάμενος φωτὶ, τῷ θεῷ Διονύσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, θεοούμενος ὡς ἀληθῶς· καὶ γὰρ ἔστις πλησίον, ὡς θέσει Θεὸς τῇ φύσει.

* Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τοῖς μὲν πιστοῖς τὸ σὸν σῶμα, πρὸς ἴασις ἐπεδόθη, ἡ δὲ ψυχὴ ἐν θαλάμοις, περιπολεῖ οὐρανόν· διὸ τιμῶμέν σε πάντες, οἱ σχόντες σε Ποιμενάρχην.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Σωματωθέντα τὸν Λόγον, ἐκύησας ἄπορρητῶς, πείραν ἀνδρὸς μὴ εἰδυῖα, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ὃν ἐκδυσώπει παντοίων, ἡμᾶς κινδύνων ρυσθῆναι.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς

Ἴστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

* Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες

Οβίος σου Πάτερ ἱερός, ὠφθη ἐκ νεότητος, ταῖς ἀρεταῖς ἀστραπτόμενος τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς σου, γυναῖκας θεόφρονας, γονίμους καὶ εὐτέκνους ἀπέδειξας, νῦν δὲ θεσπέσιε, καὶ ἡμᾶς ἐνθέοις πράξειςιν, εὐτεκνοῦντας πρὸς Θεὸν ἰκέτευε.

Τὸ πάλαι θρυλούμενον πολλοῖς, ὄρος ἄτοπήμασιν, Ὀλύμπου ᾧ Διονύσιε, νῦν δὲ πανσέβαστον, οἶκον τῆς Τριάδος, τῆς σεπτῆς τετέλεκας, σπουδάσμασι τοῖς σοῖς καὶ πονήμασι, διὸ νῦν ἄσειστον, ἐπηρείαις καὶ κακώσεσι, διαμένειν εὐχαῖς σου δυσώπησον.

Τὸν βίον σου Πάτερ ἐκ παιδός, τῷ Θεῷ ἀνέθηκας, σαρκὸς εὐθύς τὰ σκιρτήματα ἐδουλαγωγήσας, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἠξιώθης χάριτος, προλέγειν τῶν μελλόντων τὴν ἔκβασιν καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Φῶς τὸ νοερόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος ὅσιε Πάτερ, σκευὸς ἀνεδείχθης σεβάσμιον, καὶ ἐνδιαίτημα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν· σὺ γὰρ ἐκ βρέφους τὰ παρόντα εἰς οὐδὲν λογισάμενος, δέδωκας σαυτὸν τοῖς μένουσιν, ὡς ἐχέφρων καὶ μεγαλέμπορος, καὶ νῦν ὡς οἰκονόμος τῆς χάριτος πιστὸς τὸ δηνάριον ἀπολαυὼν τῶν ἔργων εὐφραίνῃ σὺν χοροῖς ὁσίων, Διονύσιε θεόφρων, ἄει τῇ πανυμνήτῳ παριστάμενος Τριάδι, εὐχὰς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ποιῶν, ρυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς τελούντας σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...

Δοξολογία μεγάλη καὶ τό...

Ἀπολυτίκιον

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἀναγινώσκειται καὶ ἡ Πρώτη ὥρα.
Ἔτερα προσόμοια εἰ βούλει εἰπεῖν ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, τῆς παρουσίας ἠλόγησας καὶ τοῖς πόνοις ἔκδοτον, σοῦ τὸ σῶμα προδέδωκας, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ ἀτελεύτητον, τρυφὴν ἐνθέως ἀποσκοπούμενος, ἥς καὶ ἐπέτυχες, σὺν ὁσίων φάλαγγι διηνεκῶς, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Παντοκράτορος.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, διὰ τὸν ὄντως Θεόν, τῶν δαιμόνων τὴν ἔπαρσιν, σταθερῶς ἐμείωσας, τὴν τοῦ Πνεύματος ἔνοικον, δύναμιν ἔχων ἐπιρρωνύουσαν, καὶ δυνατοῦσάν σε Παναοίδιμε, ἦν καθικέτευε, καὶ ἡμῖν δωρήσασθαι τοῖς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν πανίερον ἐπιτελοῦσί σου.

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, διὰ τὸ ὄντως τερπνόν, τὴν τοῦ κόσμου τερπνότητα, πᾶσαν βδελυξάμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸν τούτου ἄρας Σταυρὸν ἐπ' ὤμων σου, καὶ τὸ σὸν σῶμα ἀπαρνησάμενος, ὅθεν ἠξίωσαι τῆς ἀλήκτου χάριτος καὶ τῆς τρυφῆς, ἡμῶν τῶν τιμῶντων σε, μνεῖαν ποιούμενος.

Δόξα, ἦχος β'.

Σήμερον οἱ πιστοὶ περιχαρῶς ὕμνουσι τὸν Σωτῆρα, σήμερον οὐράνια τάγματα τῶν ὁσίων Πατέρων, ἐν τῇ μνήμῃ Διονυσίου ἀγάλλονται, ἡ δὲ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται· οἱ νόες τὸν ὕμνον ἐξάδουσι, καὶ ἡ κτίσις ἑορτάζει χορεύουσα· ἡμεῖς δὲ πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ ἐπὶ γῆς φωστῆρα ἀναδείξαντι τοιοῦτον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς.

Σήμερον οἱ πιστοὶ περιχαρῶς ὕμνουμέν σε Παρθένε· σήμερον κροτοῦντες ἐν ἄσμασι, σὲ γεραίρομεν Κόρη, τὸν γὰρ κτίστην τῶν ἀπάντων γεγέννηκας, καὶ ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας ἐλύτρωσας· διό σὲ συμφώνως δοξάζοντες, καὶ τὸ χαῖρε προσφωνοῦντες ἐκάστοτε, πρὸς τὸν ἐκ Σοῦ τεχθέντα ἐκβοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην εὐδοκήσαντι γενέσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΟΛΥΜΠΩ, ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὰ ἐξῆς τροπάρια.

Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα

Τῷ ἱατρῷ τῶν ἀλγεινῶν νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἀσθενεῖαις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, βεβαρυμένοι κράζοντες αὐτῷ ἐκτενῶς· Πάτερ Διονύσιε, τῷ Θεῷ τῶν σῶν δούλων, τῶν ἀνευφημούντων σε, ἐκ ψυχῆς Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε πολλῶν, νόσων ρυσθῆναι ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Καὶ νῦν

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ, ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἄει ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦχος Ν' ψαλμὸς καὶ

Ἦχος κανῶν

ᾠδὴ α' ἤχ. πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. (1)

Ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀλγεινοῖς, κυκλούμενος Πάτερ, τοῖς λειψάνοις σου τοῖς σεπτοῖς, προσπίπτω βοήθειαν καὶ ρῶσιν, ἐπιζητῶν ἦν παράσχου μοι τάχιστα.

Εν κλίνῃ κατάκειμαι ἀσθενῶν, καὶ πύλας τοῦ ἄδου προσεπέλασα ἀθυμῶν, Πάτερ Διονύσιε πρεσβεῖαις, ταῖς σαῖς κακῶν με παντοίων ἀπάλλαξον.

Δόξα

Ιλέωσαι Πάτερ τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς, ἐπιηρείας μάκαρ ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Καὶ νῦν

Κλύδωνι συνέχομαι πειρασμῶν, ἀλλ' ἢ τετοκυῖα τὸν Λιμένα τὸν γαληνόν, πρᾶυνον τὸν σάλον καὶ πρὸς ὄρμον, τῆς μετανοίας ἀγνή με καθόρμησον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Προστασίαις σου Πάτερ, τῶν συμφορῶν ρῦσαι με, καὶ τῆς κατεχούσης

(1) Ὁ στίχος οὗτος λέγεται εἰς ὅλα τὰ τροπάρια τῶν ᾠδῶν, πλὴν τῶν δύο τελευταίων ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα καὶ νῦν.

με νόσου ἀπάλλαξον, καὶ γὰρ πανεύφημε, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, δωρεὰν νοσήματα ἴασθαι δεινά.

Διονύσιε Πάτερ, τὴν ψυχικὴν πόρῳσιν, καὶ τὴν τῆς σαρκὸς ἀρρωστίαν μου ἐξιάσασθαι, καθικετεύω σε, τὸν ἀσθενείας τοῦ κόσμου, ὀλικῶς ποθήσαντα Χριστὸν ἀράμενον.

Δόξα

Χαλεπῶς με νοσοῦντα, τοῖς ψυχικοῖς Πάθεσι, καὶ τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας σῶμα τρυχόμενον ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, σαῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, σῶσον Διονύσιε. ὅπως γεραίρωμεν.

Ωράθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πάσης οὖν νόσου με, νῦν ἐλευθέρωσον Κόρη, ὡς Λυτρωτὴν τέξασα τῶν νόσων Πάναγνε.

Ἐπίβλεψον, τῶν ἱκετῶν σου Διονύσιε μάκαρ, ἐπὶ τὴν δεινὴν καὶ χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεῦει ὁ ἱερεὺς ὡς εἰθίσται.

Ἦδη δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἦδὼν παθῶν μου τὸ ἄστατον, καὶ δεινὸν κλυδώνιον ἐκταράττει με, ἀλλὰ σὺ Πάτερ πρεσβείαις σου, εὐπροσδέκτοις τοῦτο καταπράυνον.

Ἀπολαύοντες, πάντοτε, τῆς σῆς βοηθείας ὦ Διονύσιε, εὐχαρίστως εὐφημοῦμέν σε, οἱ τῷ σῷ τεμένι καταφεύγοντες.

Δόξα

Εν ὀδύνη καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ καταλείπης με, ἐχθροῦ ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Καὶ νῦν

Ἦδη α'. Πρεσβείαις σου Δέσποινα, τῶν ἄλλεπαλλήλων δεινῶν με λύτρωσαι, καὶ ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ Υἱοῦ σου Κόρη ἐνδυνάμωσον.

Ἦδη ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Εμπλησον ἡμῶν, τὰς καρδίας τοῦ ἑλέους σου, Τριάς ἁγία σοῦ θεράποντος, Διονυσίου ταῖς θείαις δεήσεσι.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις Διονύσιε, τῶν τῆς ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, ἀρρωστημάτων ὅπως εὐφημῶμέν σε.

Δόξα

Ἰασαι ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἀσθένειαν, ὅσιε Πάτερ Διονύσιε, τῶν νῦν προσκυνούντων τὴν σωρὸν τὴν τῶν λειψάνων σου.

Καὶ νῦν

Λύσον τὰς σειράς, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, σὺ γὰρ Χριστὸν ἡμῖν ἐκύησας, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἦδη ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Θανάτου, φθοροποιοῦ ἀπάλλαξον, λοιμικοῦ ὦ Διονύσιε Πάτερ, τοὺς τῆ σωρῶ, σῶν λειψάνων ἐν πίστει, νῦν προσφοιτῶντας καὶ ρῦσαι πρεσβείαις σου, ἐξ ἄλλων νόσων χαλεπῶν, καὶ δεινῶν χαλεπῶν περιστάσεων.

Ως ὄπλον, τῆς σωτηρίας ἔχοντες, Διονύσιε τὴν σεπτὴν σου πρεσβείαν, ἐν πειρασμοῖς, ἐκλυτρούμεθα τάχει, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν σοὶ τὴν χάριν δαψιλῶς, παρασχόντα διώκειν νοσήματα.

Δόξα

Συνεῖναί σοι, τὸν πολλά σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Πάτερ, σὲ δυσωπῶ, τὸν θερμόν μοι προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοὶ ὦ Διονύσιε, γε-

νήθητί μοι βοηθός, και παντοίας ανάγκης με λύτρωσαι.

Και νυν

Εν κλίνη, τῆς ραθυμίας πάντοτε, κατακείμενος πανύμνητε Κόρη, αντιβόλῳ, ἀπ' ἐμοῦ τὴν σεπτὴν σου μὴ ἀντανέλης ἀντίληψιν Ἄχραντε, ἀλλ' οἴκτειρόν με συμπαθῶς, και δεινῶν νοσημάτων ἀπάλλαξον.

Ἐπίβλεπον, τῶν ἱκετῶν σου Διονύσιε μάκαρ, ἐπὶ τὴν δεινὴν και χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, και ἴασαι πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς ὡς εἴθισται.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμὴ

Πρεσβείαν τὴν σὴν ὡς ὄπλον ἀπροσμάχητον, πλουτοῦμεν ἄει οἱ πιστεῖ καταφεύγοντες, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι Διονύσιε Πάτερ πρόφθασον, και ἐκ κινδύνων λύτρωσον ἡμᾶς, ταῖς θεαῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Τὸ ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου και τὸ προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου και οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱὸς και ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλῦσαι· δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες και πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, και μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμὶ και ταπεινός

τῆ καρδία και εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, και τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὄσιου....

Και νυν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, και τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Ολας Διονύσιε, εἰς σὲ κινῶ τὰς ἐλπίδας, τὰς τῆς σωτηρίας μου, και θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν ἱκετεύω σε, πρὸς Θεὸν ποιήσον ἱκεσίαν μάκαρ, τῶν πταισμάτων λύσιν δοῦναί μοι, και ἀγαλλίασιν ψυχικὴν και βίου διόρθωσιν· και σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον, πρεσβευτὴν θερμότατον κέκτημαι, ἔχεις και γὰρ Πάτερ, ἰσχὺν πρὸς τὸ πρεσβεῦειν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε ἀξιωμακάριστε.

Ὁ ἱερεὺς.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει και οἰκτιρμοῖς, ὑψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων και κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων και πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν και οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων και ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου και Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου και Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὀσίων και θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων και δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης, τοῦ ὀσίου και

θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε μόνε πολυέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ εἶτα ὁ ἱερεὺς·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀρχηγὸς σὺ ὑπάρχεις Θεὲ φιλάνθρωπε, πιστῶν τῆς σωτηρίας, ἀνάδειξον μεσίτην τὸν κλεινὸν Διονύσιον, καὶ ἱατῆρα παθῶν, διὸ σὲ εὐλογοῦμεν.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, σὺ ὑπάρχεις τοῖς πᾶσι Χριστέ μου εὐσπλαγχνος, ἐλέησον πρεσβείαις, σεπτοῦ Διονυσίου τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα

Θησαυρὸς ἱαμάτων, καὶ πηγὴ τῶν θαυμάτων ἢ θεία πέφυκε, κἀρα τοῦ θεοφόρου στέρροῦ Διονυσίου, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν

Σωμάτων ἱατῆρα, καὶ ψυχῶν τὸν σωτήρα κόσμου Θεόνυμφε, Χριστὸν ἀποτεκοῦσα, διάσωσον τοὺς πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς προσιόντας, τῇ σεβασμίᾳ σου Κἀρα, ἐκ παντοίων λύτρωσαι κινδύνων, νόσων τε ποικίλων Διονύσιε Πάτερ.

Τὰς ἀσθενείας, τῶν ἐν τῷ σῶ προσιόντων, νῦν τεμένει Πάτερ ἱατροεῖς, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα

Τῶν ἱαμάτων, θεία πηγὴ ἢ σωρὸς σου, τῶν λειψάνων Πάτερ ἀνεδείχθη, πᾶσι τοῖς τιμῶσι πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν

Τῶν ἀλγεινῶν, τῶν σωματικῶν λύτρωσαί με, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντων Δεσπότην, τὸν τὰς ἀσθενείας ἀράμενον τοῦ κόσμου.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκιον

Λιμὴν τῆς σωτηρίας, πέλει ὁ ναὸς σου, Ἀκαταφυγὴ καὶ βεβαία ἀντίληψις, ὃ Διονύσιε πάτερ τοῖς καταφεύγουσι.

Χαρὰς αἰωνιζούσης, Πάτερ σὺν ἀγγέλοις, ἐπαπολαύων νυνὶ διασκέδασον, τὴν ἀθυμίαν τῶν νόσων ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Δόξα

Μεσίτην καὶ προστάτην, σὲ πρὸς τὸν Σωτήρα ὃ Διονύσιε μάκαρ πλουτίσαντες, τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ἀπολυτροῦμεθα.

Καὶ νῦν

Ἡσκέπη σου Παρθένε, ἱατρεῖον πέλει, Ἡπνευματικὸν ἐν αὐτῷ γὰρ προστρέχοντες, τῶν ψυχικῶν νοσημάτων ἀπολυτροῦμεθα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς . . καὶ τὰ παρόντα

Μεγαλυνάρια

Ἐϋτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν νέον ὀπλίτην, Διονύσιον τὸν σοφόν, τὸν τῆς οἰκουμένης μέγιστον πολιοῦχον, ἡμῶν δὲ τῶν ἐν θλίψει, ρύστην θερμότατον.

Ιλεως γενοῡ μοι πανθαύμαστε, τῷ πολεμουμένῳ, σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ, δεινοῖς παντοίων νόσων, καὶ πάσης ἀλγηδόνος, καὶ ρῦσαί με γεέννης τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κάραν σου τὴν πάντιμον Ἀσκητά, Κτιμῶμεν ἐκ πόθου, τὴν συνθλάσασαν τοῦ ἐχθροῦ, ὀλέθριον κάραν καὶ λύτρωσαι πανώλους, Διονύσιε τρισμάκαρ τῇ μεσιτείᾳ σου.

Νῦν τὸν ἑωσφόρον τὸν φωταυγῆ, μοναστῶν τὸ κλέος, Διονύσιον οἱ πιστοί, ἀξίως τιμῶμεν λοιμοῦ γὰρ καὶ κινδύνων, λυτροῦται τοὺς ἐν πίστει, τούτῳ προστρέχοντας.

Ολυμπε ὑπέρτατε τῶν βουνῶν, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κεκτημένος σὺ βοηθόν, ρύστην καὶ προστάτην ἐν τοῖς πειρατηρίοις, τὸν θεῖον καὶ ὑπέρλαμπρον Διονύσιον.

Πάντων τῶν ὁσίων τὰς ἀρετάς, καπλῶς ἀνεμάξω, Διονύσιε καὶ λαμπτήρ, μέγιστος ἐγένου Τριάδος τῆς ἀκτίστου, τὸ φῶς ἡμῖν ἐκπέμπων τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Σκέπε φρούρει φύλαττε ἀβλαβεῖς, τοὺς Σδοξολογοῦντας προσκυνοῦντάς τε εὐσεβῶς, τὴν θεῖαν σου Κάραν, καὶ ρῦε τῆς πανώλους, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν σοφέ.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ τὸν ἐν Ὀλύμπῳ πολιοῦχον καὶ οἰκιστήν, τὸν θεῖον προστάτην καὶ λειτουργὸν Κυρίου, Διονύσιον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

Υδαρ ἀνεπήγασας θαυμαστῶς, ἐκ πέτρας ἀνίκμου, Διονύσιε σῆ Μονῆ, ἐξ οὗ οἱ πιόντες ἠδύτητος πληροῦνται, Χριστὸν ὑμολογοῦντες καὶ σὲ δοξάζοντες.

Φύλαττε καὶ σκέπε τοὺς εὐσεβεῖς, Φπάντας θεοφόρε, παρεχόμενος δαψιλῶς, τὴν θεῖαν σου χάριν κώμην δὲ Λιτοχώρου, ἀπὸ παντοίων νόσων ἀεὶ περίσωζε.

Χαίροις τῶν ὁσίων ἢ καλλονῆ, καὶ Χτῶν ἐκ καρδίας, δυσωπούντων πανευσεβῶς, τὰς παντοίας νόσους ἀεὶ

ἀποδιώκων, τῶν ἐπικαλουμένων σε Διονύσιε.

Ὡς ἥλιος λάμπας ἐν τῷ χορῷ, τῶν Ὁἀγίων πάντων Διονύσιε ἀσκητά, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πόθῳ, ἀεὶ ἀνευφημούντων καὶ δεομένων σου.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, Ψνῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ τρισάγιον κ.τ.λ.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐπάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ Κεποιθάμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχῆσωμεν, ροσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς ὡς εἴθισται. Εἶτα ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ὁλας Διονύσιε, εἰς σὲ κινῶ τὰς ἐλπίδας, τὰς τῆς σωτηρίας μου καὶ θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν ἱκετεύω σε, πρὸς Θεὸν ποίησον ἱκεσίαν μάκαρ, τῶν πταισμάτων λύσιν δοῦναί μοι, καὶ ἀγαλλασιν ψυχικὴν καὶ βίου διόρθωσιν· καὶ γὰρ σὲ πρὸς τὸν Κύριον, πρεσβευτὴν θερμότατον κέκτημαι, ἔχεις καὶ γὰρ Πάτερ, ἰσχὺν πρὸς τὸ πρεσβεῦειν ἐκτενῶν ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε, ἀξιομακάριστε.

Καὶ τό: Δι εὐχῶν...

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΤΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν Ὁσίων κοινωνὸν καὶ ἰσοστάσιον, καὶ τοῦ Ὀλύμπου οἰκιστὴν καὶ στῦλον πάμφωτον, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ δοῦλοί σου θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς χάριτος τῆς θείας ἐνδιαίτημα, νοσημάτων καὶ παθῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἔν κόσμῳ, Πατέρων Διονύσιε κλέος, (ἐκ γ'), καὶ τῆ σῆ οὐρανίῳ ζωῆ, τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλος πέφνησας, μεθ' ὧν δυσώπει πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σοι βοῶντων.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ Τριάς ὑμνεῖται·
χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατὰν πατεῖται.

Χαῖρε, τῆς Πλατίνης βλαστὸς εὐθαλέστατος· χαῖρε, τοῦ Ὀλύμπου ἀστήρ τηλαυγέστατος.

Χαῖρε, σέλας τὸ νεόφωτον Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς· χαῖρε, γέρας τὸ νεότευκτον πολιτείας τῆς καινῆς.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης μιμητῆς τῶν Ὁσίων· χαῖρε ὅτι ἐφάνης ἐραστῆς οὐρανίων.

Χαῖρε, κλυτὸν τοῦ Ἄθω ὠραῖσμα·
χαῖρε, σεπτὸν Ὀλύμπου διάδημα.

Χαῖρε, δι' οὗ Μονασταὶ ὁδηγοῦνται·
χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς κραταιοῦνται.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Βλέποντες οἱ γονεῖς σου, ἄνωθεν τοῦ σοῦ λίκνου, ἐκλάμπον τοῦ Σταυροῦ τὸ σημεῖον, μεμύηνται προοιμιακῶς, τὴν ἐσῦστερον τοῦ βίου σου ἔλλαμψιν· Χριστῷ γὰρ Διονύσιε, ἠγάπησας θερμῶς κραυγάζειν·

Ἄλληλούϊα.

Γνώσει τῆ τῶν κρειττόνων, θεοφρόνως προκόπτων, συνηύξῃσαι Κυρίου τῷ φόβῳ, ἐν ᾧ διαιτώμενος σεμνῶς, τὴν ἀρετὴν ἐκ νεότητος ἔστερξας, δι' ἧς ρυθμίζεις, Ὅσιε τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα.

Χαῖρε, Χριστοῦ τὴν δόξαν ποθήσας·
χαῖρε, φθαρτῶν τὴν σχέσιν μισήσας.

Χαῖρε, ὁ νοήσας ψυχῆς τὴν εὐγένειαν·
χαῖρε, ὁ τηρήσας νοὸς τὴν εὐπρέπειαν.

Χαῖρε, ἔμψυχον γεώργιον ἐπιπνοίας θεϊκῆς·
χαῖρε, φάσγανον ἀμφίστομον προσπαθείας ὄλικῆς.

Χαῖρε, ὅτι Κυρίῳ ἀκλινῶς ἐκολλήθης·
χαῖρε, ὅτι τοῦ κόσμου ὄλικῶς ἐχωρίσθης.

Χαῖρε, ἠθῶν ἐνθέων διάγραμμα·
χαῖρε, σεμνῶν τοκέων ἀνάστημα.

Χαῖρε, ζωῆς ἰχνηλάτα ἀλήκτου·
χαῖρε τρυφῆς μυστολέκτα ἀρρήτου.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Δύναμιν καὶ σοφίαν, ἐκ μελέτης ἀ-
γάγίας, λαμβάνων τῶν ἐνθέων ρημά-
των, θεόφρων ὄφθης ἀπὸ παιδός, θεο-
ειδέσιν ἀρχαῖς σεμνυόμενος, ἐκπλήτ-
των τοὺς ὀρώντάς σε, καὶ ψάλλων
θερμῶς τῷ Σωτῆρι·

Ἄλληλούϊα.

Εδραμες θεῖω πόθῳ, τῷ καλοῦντί σε
Λόγῳ, βαστάζων τὸν σταυρόν σου
θεόφρων· καὶ ἐν Μετεώροις ἀνελθών,
τῷ πρὸς Θεὸν μετάρσιος φρονήματι,
ὄράθης, Διονύσιε, καὶ τοὺς βοῶντάς σοι
φαιδρύνεις·

Χαῖρε, πυκτὶς ἀγάπης τοῦ Λόγου·
χαῖρε, πρηστῆρ ἀπάτης τοῦ κόσμου.

Χαῖρε, ὁ βαδίσας Ὀσίων τοῖς ἴχνε-
σι· χαῖρε, ὁ ἐκλάμπας ποικίλοις χαρί-
σμασι.

Χαῖρε, σύμμορφος ἀσκήσεως ἀσκη-
τῶν θεοειδῶν· χαῖρε, μέτοχος θεώσεως
θεοφόρων εὐκλεῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἀνήλθες Μετεώρων εἰς
ὑψος· χαῖρε, ὅτι ὑψώθης τῷ Κυρίῳ ὀσί-
ως.

Χαῖρε, κλεινῶν Πατέρων ἐφάμιλλος·
χαῖρε, Θεοῦ θεράπων ἰσάγγελος.

Χαῖρε, εἰκῶν θεϊκῶν χαρισμάτων·
χαῖρε, ἐχθρῶν ὀλετῆρ ἐναντίων.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Ζέων τῇ προθυμίᾳ, τῷ σεπτῷ πατρὶ
Σάββα, σαυτὸν καθυποτάξας ἐμφρό-
νως, ὑπέταξας ἐχθροῦ τὰς ὀρμάς, καὶ τῷ
θεϊκῷ ἐπτερώθης ἔρωτι, τῶν κάτω ἀφι-
στάμενος, καὶ ἐνθους τῷ Σωτῆρι ψάλλων.

Ἄλληλούϊα.

Ηκες σπουδῇ καὶ πίστει, πρὸς τὸ
Ὅρος τοῦ Ἄθῳ, ὡς ἔλαφος ὠκύ-
δρομος χαίρων, καὶ τῷ θυηπόλῳ Σερα-
φεῖμ, ὀλοτρόπως καὶ σαφῶς σαυτὸν δέ-
δωκας, ὅφ' οὗ παιδοτριβούμενος, ἐρρύ-
θμιζες τοὺς σοὶ βοῶντας.

Χαῖρε, ὁ ἀνθραξ τῆς ἐμμελείας·
χαῖρε, τὸ βέλος τῆς ραθυμίας.

Χαῖρε, λαμπηδῶν ἱερῶν ἀναβάσεων·
χαῖρε, μνητὰ σωτηρίων καθάρσεων.

Χαῖρε, ὕψος θείου ἔρωτος ἀνυψοῦν
εἰς οὐρανόν· χαῖρε, βάθος ταπεινώσεως
ταπεινοῦν τὸν πονηρόν.

Χαῖρε, ὅτι ρυθμίζεις μοναστῶν τὰς
ἐννοίας· χαῖρε, ὅτι λαμπρύνεις εὐσεβῶν
τὰς καρδίας.

Χαῖρε, Χριστοῦ ἐρῶν ἐκ νεότητος·
χαῖρε, παθῶν τῶν τούτου συνόμιλος.

Χαῖρε, καλῶν θεοσδότων μεθέκτα·
χαῖρε, παθῶν ψυχοφθόρων ὀλέτα.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Θεϊκῇ προμηθείᾳ, ἱερεὺς θεοφόρος,
καὶ θεῖος λειτουργὸς τῶν ἀρρήτων,
ὄφθης Διονύσιε σοφέ, ὡς καθαρῶτα-
τον σκευὸς τοῦ Πνεύματος, Θεῷ δὲ
ὡσπερ ἄγγελος, ἱερούργεις, ᾧ καὶ ἐβό-
ας.

Ἄλληλούϊα.

Ιδὸν οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ, τῆς ζωῆς σου
τὸν τρόπον, καὶ βίον τὸν οὐράνιον
ὄντως, καὶ τῶν σῶν τρυφήσαντες καρ-
πῶν, τῶν ἀρετῶν σου τὸν πλοῦτον ἡ-
γάσθησαν, δι' ὧν πλουτίζεις ἅπαντας,
τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας· χαῖ-
ρε, ὁ λύχνος τῆς ἡσυχίας.

Χαῖρε, θιασῶτα Πατέρων τῶν πρό-
παλαι· χαῖρε, καθαιρέτα τοῦ πλάνου
στερρότατε.

Χαῖρε, στόμα τὸ ἀσίγητον οὐρανίων
προσευχῶν· χαῖρε, ὄμμα τὸ ἀνύστακτον
μυστικῶν θεωριῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀκτησίας ἢ πολυόλβος
κτῆσις· χαῖρε, τῆς θεουργίας ἢ θεότι-
μος δεῖξις.

Χαῖρε, λαμπρὸν πραότητος σκῆνωμα·
χαῖρε, σεπτὸν τῆς χάριτος τίμημα.

Χαῖρε, τρυφή νοητῆ νηστευόντων·
χαῖρε, ἀλκῆ τῶν ἀεὶ ἐκβοώντων.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Καθαρότητι γνώμης, τῆς Σιών ὡς
ἐπέστης, Κυρίου τὸν ζώηρρυτον τά-
φον, ἀπάτῳ προσκυνήσας χαρᾶ, συνε-
τάφης εὐσεβῶς τῷ φρονήματι, τῷ τὸν
Ἄδὰμ ἐγειράντι, καὶ σὲ δοξάσαντι βο-
ῶντα.

Ἄλληλουῖα.

Ἄμπων ταῖς λαμπηδόσιν, ὡς λαμπτήρ
σελασφόρος, τῶν σῶν θεοφιλῶν Πά-
τερ ἔργων, σοφὸς τῆς Φιλοθέου Μονῆς,
παιδευτῆς καὶ ρυθμιστῆς ἐχρημάτισας·
διὸ τῆ ἡγεσία σου, ἀγαλλομένη ἐκβοᾷ
σοι·

Χαῖρε, ποιμὴν λογικῶν θρεμμάτων·
χαῖρε, σοφὲ παιδευτὰ ἀτάκτων.

Χαῖρε, κυβερνήτα ἡμῶν περιδέξιε·
χαῖρε, οἰκονόμε τοῦ Πνεύματος ἐνθεε.

Χαῖρε, θύτης ὁ μακάριος μυστηρί-
ων τῶν φρικτῶν· χαῖρε, μύστης ὁ θεό-
ληπτος τῶν ὁσίων ἀρετῶν.

Χαῖρε, τῆς Θεαρχίας θεοφόρος θε-
ράπων· χαῖρε, τῆς θεαυγείας τῆς αὐλοῦ
θεάμων.

Χαῖρε, πολλῶν ἀφρόνων σωφρόνη-
μα· χαῖρε, ψυχῶν σωφρόνων ὑπόδειγμα.

Χαῖρε, θεσμῶν ζωηφόρων ταμεῖον·
χαῖρε, κρουνοὺς θεοβρύτων λογίων.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Μέτοχος θείας δόξης, γεγονῶς ἐν τῷ
Ἄθῳ, κατέλαβες τὴν Σκήτην Βερ-
ροίας, ἐν ἣ ὑπογραμμὸς ἀρετῶν τοῖς
ἐκεῖσε ἀσκουμένοις ἐνδέδειξαι· πρὸς
μίμησιν γὰρ ἅπαντας, εἴλκες τοὺς νου-
νεχῶς βοῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ἐν Ὀλύμπῳ ἀνήλ-
θες, καὶ τοῦτον ὡς Χωρήβ κατοική-
κῆσας, τῶν κατ' ἐκείνων θεωριῶν, θεο-

φανῶς κατηξίωσαι Ὅσιε· Θεὸς γὰρ σε
ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε, ἐπόπτα τῆς θείας δόξης· χαῖ-
ρε, τῶν κρείττω ὁ μυστοδότης.

Χαῖρε, Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου ὁμό-
τροπε· χαῖρε, Ἀντωνίου τοῦ πάνυ ὁμό-
ζηλε.

Χαῖρε, ἄγαλμα ἐξαίρετον τῆς μονή-
ρους βιοτῆς· χαῖρε, ἔσοπτρον νεόσμη-
κτον τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς.

Χαῖρε, ὅτι Ἀγγέλων ἐμφανείας κα-
τείδες· χαῖρε, ὅτι ρεόντων τὰς ἐπόψεις
παρείδες.

Χαῖρε, πηγὴ δακρῶν πολύρρυτος·
χαῖρε, κανὼν νηστείας εὐθύτατος.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ ληστής μετεβλήθη·
χαῖρε, δι' οὗ τῷ Σωτῆρι προσήχθη.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Μένον θαῦμα εἰργάσω, ἐν θαλάσῃ
Μερόφρον, τῆ ξένη πρὸς Χριστὸν
προσευχῆ σου· τὸν γὰρ σάλον αὐτῆς
τὸν δεινόν, εἰς γαλήνην παραδόξως μετέ-
βαλες· καὶ πρὸς λιμένα ἄκλυστον, ἰ-
θύνεις τοὺς Θεῷ βοῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Ὀλυμπος ἐγκαυχᾶται, εὐαγέσι σου
πόνους, λαμπρῶς ἀγιασθεῖς θεοφό-
ρε· τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ἐπιβάς, τοὺς κάτω
κειμένους πρὸς Θεὸν ὑψώσας, ὑψώσσει
τοῦ βίου σου, ἀναβοῶντάς σοι ἐκ πό-
θου·

Χαῖρε, Ὀλύμπου στερρὸς πολίτης·
χαῖρε, Κυρίου λαμπρὸς ὀπλίτης.

Χαῖρε, ὑψηλῆς πολιτείας κυπάρισ-
σος· χαῖρε, χθαμαλῆς διανοίας ὑπέρ-
τερος.

Χαῖρε, ὕψος ὅτι ἐφθασας τῆς ἀγά-
πης τοῦ Θεοῦ· χαῖρε, κράτος ὅτι ἔλυσας
τῆς ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ.

Χαῖρε, ὅτι ἐκλάμπεις πρακτικῆ θε-
ωρίᾳ· χαῖρε ὅτι ἀστράπτεις ἀρετῶν
συντονίᾳ.

Χαῖρε, λαμπρᾶς ἀσκήσεως στέλεχος· χαῖρε, πολλῶν ραθύμων ὁ ἔλεγχος.
Χαῖρε, βαλβίς ἀσκητῶν πρὸς ἀγῶνας· χαῖρε, Θεῷ ὁδηγῶν τοὺς βοῶντας.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Πράξειςιν ἐναρέτοις, ναὸς ἔμψυχος Πῶφθης, Τριάδος τῆς Ἁγίας θεόφρον· διὸ ταύτη ναὸν εὐαγῆ, καὶ ἱερὸν Σεμνεῖον ὀκοδόμησας, πολλῶν εἰς περιποίησιν, τῶν πίστει αἵρουμένων ψάλλων·

Ἄλληλουῖα.

Ρήμασί σου ἐνθέοις, δαψιλῶς διατρέφεις, τὰ στίφη τῶν σεμνῶν φοιτητῶν σου, καὶ τούτους ἄνδρας τῆς ἐν Χριστῷ, πνευματικῆς ἡλικίας ἀνέδειξας· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σοὶ τῷ πατρὶ ἡμῶν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἡγέτα τῶν φοιτητῶν σου· χαῖρε, προστάτα τῶν ὑμνωδῶν σου.

Χαῖρε, κηδεμῶν τῶν υἱῶν σου καὶ πρόμαχε· χαῖρε, ἀρωγὴ τῆς Μονῆς σου καὶ πρόβολε.

Χαῖρε, κρήνη ἢ βλυστάνουσα ρεῖθρα ἱαματικά· χαῖρε, θήκη ἢ παρέχουσα φάρμακα τὰ σωστικά.

Χαῖρε, ὅτι ρυθμίζεις τὴν τοῦ ἄρχοντος γνώμην· χαῖρε, ὅτι ἐκλύεις τὴν τοῦ δράκοντος ρώμην.

Χαῖρε, πολλῶν πασχόντων ὑγιάνσις· χαῖρε, θερμὴ παιόντων ἐξίλασις.

Χαῖρε, μορφή ἰλαρότητος πλήρης· χαῖρε, Θεοῦ ἀγαθότητος βλύσις.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Σκέπην σε καὶ προστάτην, καὶ θερμὸν προμηθεά, Ὀλύμπου οἱ περίοικοι πάντες πλουτοῦντες προνοία Θεϊκῆ τῇ ἀντιλήψει σου αἰεὶ προστρέχομεν, ὡς ἂν πάσης στενώσεων, ρυσθείημεν Πάτερ βοῶντες·

Ἄλληλουῖα.

Τίμιος ὄντως ὄφθη, ὁ σὸς θάνατος Τμάκαρ, ἐνώπιον Χριστοῦ τοῦ Σωτῆ-

ρος· αὐτὸν γὰρ προΐδων ἀληθῶς, τὰ κατὰ σὲ εὐπρεπῶς διευθέτησας, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἐκβοόντων τῶν φοιτητῶν σου.

Χαῖρε, συνέστιος Ἀσωμάτων· χαῖρε ἀλάβαστρον χαρισμάτων.

Χαῖρε, θεωρὴ τῆς τοῦ Λόγου τερπνότητος· χαῖρε, κοινωνὴ τῆς ἀδύτου φαιδρότητος.

Χαῖρε, σύναυλε καὶ σύσκηγε τῶν Ὀσίων Ἀσκητῶν· χαῖρε, σύμψηφε καὶ σύνοικε τῶν ἁγίων λειτουργῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἐδέξω ἱαμάτων τὴν χάριν· χαῖρε, ὅτι κοιμίζεις παθημάτων τὴν ζάλην.

Χαῖρε, χοροῦ Ὀσίων συνάριθμε· χαῖρε, τῶν σῶν προσφύγων ὑπέρμαχε.

Χαῖρε, σεπτοῦ σου Σεμνεῖου κοσμητῶρ· χαῖρε, λαοῦ σου πιστοῦ ἀντιλήπτωρ.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Υδὼρ ζῶν ἱαμάτων, ἐνεργεῖα αὐλῶ πηγάζει ὡς κρουνοῦ συμπαθείας, ἢ Κάρα σου Πάτερ ἢ σεπτῆ, καὶ παθημάτων καθαίρει τοὺς μώλωπας, τὰς νόσους ἀπελαύνουσα, καὶ τοὺς βοῶντας ἰωμένη·

Ἄλληλουῖα.

Φύλαξ σωτηριώδης, καὶ ἔφορος καὶ ἐπόπτης, γενοῦ τῇ θεολέκτῳ σου Μάνδρα, τῶν δὲ τιμώντων σε εὐλαβῶς, τὰ αἰτήματα αἰεὶ πλήρου Ὀσιε· ἰδοὺ γὰρ τῇ πρεσβείᾳ σου προστρέχομεν πάντες βοῶντες·

Χαῖρε, ἡ δόξα ἢ Μοναζόντων· χαῖρε, τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων.

Χαῖρε πρεσβευτὰ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἔτοιμε· χαῖρε, βραβευτὰ τῶν κρειττόνων καὶ πάροχε.

Χαῖρε, γνώστης καὶ προάγγελος ἐσομένων ἀκριβής· χαῖρε, δότης θείας χάριτος τῶν αἰτούντων δαψιλῆς.

Χαῖρε, ὅτι παιδεύεις τὴν πανάση-
μον κόρη· χαῖρε, ὅτι προλέγεις τῶν
μελλόντων τὴν γνῶσιν.

Χαῖρε, κυλλῶν ταχεῖα ἀνάρρωσις·
χαῖρε, κυρτῶν ὀξεῖα ἀνόρθωσις.

Χαῖρε, παθῶν ἀκαθάρτων διῶκτα·
χαῖρε, φρουρῆ τῶν βοῶντων καὶ ρῦστα.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Χάριτος ἐντροφῶντες, τῶν πολλῶν σου
θαυμάτων, οἱ σπεύδοντες τῇ σκέπῃ
σου Πάτερ, δοξάζομεν τὸν πάντων Θε-
όν, τὸν διὰ σοῦ ἡμᾶς περιέποντα· ᾧ
καὶ προσάγεις ἅπαντας Διονύσιε τοὺς
βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλων ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῇ Ἁγίᾳ
Τριάδι, τὸν ὕμνον σὺν Ὅσιοις Πα-
τράσιν, ἐπίνευσον ἡμῖν συμπαθῶς, τὰς
οἰκτρὰς φωνὰς ἡμῶν προσδεχόμενος·
ἀεὶ γὰρ ἀφορῶμέν σοι, παμμακάριστε
ἐκβοῶντες·

Χαῖρε, Τριάδος ὁ παραστάτης· χαῖ-
ρε, τῶν τέκνων σου ὁ προστάτης·

Χαῖρε, συναυλίας τῆς ὧδε ὁ ἔξαρχος·
χαῖρε, θυμηδίας τῆς θείας ὁ ἔμπλεως.

Χαῖρε, σθένος καὶ ὑπόδειγμα Μονα-
ζόντων εὐλαβῶν· χαῖρε, εὐχος καὶ κρα-
ταίωμα εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας νεοστήρι-
κτος βάσις, χαῖρε, τῆς Θεσσαλίας θε-
οφώτιστος φαῦσις.

Χαῖρε, δι' οὗ παθῶν ἰαθήσομαι· χαῖ-
ρε, δι' οὗ δεινῶν λυτρωθήσομαι.

Χαῖρε, τρυφή τῶν παρόντων μου στί-
χων· χαῖρε, χαρὰ τῶν πιστῶν σου προσ-
φύγων.

Χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Ω θεσπέσιε πάτερ, ἱερέων ἀκρότης,
καὶ πάντων τῶν Ὅσιων προσθήκη
(ἐκ γ'), καθάπερ δῶρα χηριακά, τὴν
παροῦσαν ὕμνωδιαν ἡμῶν πρόσδεξαι,
καὶ ἔσαιε περίεπε, τοὺς συμφώνως
Θεῷ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν Ὅσιων κοινωνὸν καὶ ἰσοστά-
σιον, καὶ τοῦ Ὀλύμπου οἰκιστὴν
καὶ στῦλον πάμφωτον, ἀνυμνοῦμέν σε
οἱ δοῦλοί σου θεοφόρε. Ἄλλ' ὡς χάρι-
τος τῆς θείας ἐνδιαίτημα, νοσημάτων
καὶ παθῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τοὺς
βοῶντάς σοι, χαίροις πάτερ Διονύσιε.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων...